

Horváth Péter

KERTI MULATSÁG

- prózamusical -

SZEMÉLYEK:

KÜSZÖB, kutya
BÉRES ÚR, író
HORVÁTH, prózabáró
BÉRESNÉ, gyönyörű
ZSUZSÁNNA, ifjú nő

S akik még színre lépnek:

Lakó Néni, Brukukul úr a galambos szomszéd, a Lakó Néni Tűzszerész fia,
Luca, Bella és Amál, a Három Grácia- Zsuzsánna nővérei,
Szabó úr, nagytermészetű pancser, Vicuska - Szabó úr szerelme,
Bodrai filmrendező úr, Bohák zeneszerző, Pincér, aki nappal sofőr,
Sugárka, Béresék leánygyermeke,
Apa és Mama szellemképei, Asztalos úr - Béresné papája
Kútásó és Segéd, Szerkesztő, Kazánszerelő Mesterek
Népi Írók, Urbánus Szerzők és Kékharisnyák Kórusa,
és még sokan mások, szükség szerint...

BUDAPEST

1997

A DARABRÓL:

A Szerző vers-sorokat vagy komplett költeményeket kölcsönzött - engedély nélkül - az alábbi élő s holt költőktől:

*Béres Attila, Devecseri Gábor, Donászy Magda, Fazekas László,
Kiss Benedek, Kiss Dénes, Jung Károly, A. A. Milne,
Medgyesi Károly, Móra Ferenc, Nagy László,
Nemes Nagy Ágnes, Orbán Ottó, Osváth Erzsébet, Tamkó Sirató Károly,
Tarbay Ede, Sebők Éva, Utassy József, Weöres Sándor,*

*

Figyelem!

*Ne közelítsük az alábbi művet a jó öreg Sztanyiszlavszkij mester iskolájában
tanult elvárások szerint, mert ez gátja lesz az élvezetnek.*

Ne várjunk társadalmi mondandót, írói üzenetet.

Ne várjunk semmit.

*Dőljünk hátra kissé, tartsuk a kéziratot a lehető legmesszebb a szemtől,
s legközelebb a szívhez, gyomorhoz és lejjebb.*

Nem baj, ha képtelenség.

AZ ELŐADÁSRÓL

El lehet képzelni az "előadást" ama ferzecnek nevezett díszletjelzések közt, amely jelzések a valóság leghívebb ábrázolásának céljával kell hogy készüljenek. Túlzatos igyekezet okozza bájukat, ne gyermetegség. Legyenek több s kevesebb is az ábrázolandónál, legyenek ábrázolat.

Síkjaikat színpadi gépezetek mozgassák szükség szerint, mint Tizennegyedik Lajos bábszínházában - ha volt neki -, ám a bábok itt valódi hús-vér figurák, nagyonis figurázva, túlozva, mégis valóságosan. Legjobb volna Federico mester filmjeiből előcsalogatni a leginkább hasonló lényeket színpadunkra, s a Hold sajkájára ültetvén a trafikosnőt nagyon hinni, hogy a világ azon pontok mértani helye, amelyek az Isten feltételezett tartózkodási helyétől egyenlő távolságra vannak.

De lehet a szín egy hatalmas, régi írógép, Remington mester tervei szerint. Félméteres tányérok, mozgó betűkarok, henger, bütykös tengelyek, csillentyűk, amelyek mindig más-más állásban adják a helyszínt - ha van helyszín és ha van írógép

Mint ahogyan formázhatja a díszlet Isten tenyerét is, kérges, bütykös kezét, ujjakat, amelyeket olajrugók mozgatnak, ahogy az isteni kéz megálljt parancsol: eddig és ne tovább!

Hogy a színházcsinálók fantáziájának szabadságát ne korlátozza, Szerző előre közli az un. szerzői utasításokat, amelyekből az alkotók kedvük szerint választhatják ki a nekik leginkább megfelelőeket, tetszés szeréinti helyen és időben alkalmazva azokat.

Úgymint:

be, ki, le fel, meg, el át, rá ide, oda, szét, össze, vissza kifakadva, ábrándosan a szekrényhez lépve, mint fenn, Editnek, hazudik kis mosollyal, incselkedve, táncosan, röviden, hosszan, tüneményes, rendezés szerént, tragikus felhanggal, repülve, közönséghez, háttal, stb.

Mármost az is a létező számtalan megoldhatóságok egyike lehet, ha a tolvajlott versszövegeket mély hittel és a metrum iránti feltétlen alázattal adjuk elő, éneklőleg elnyújtván a hosszú magánhangzókat, s duplázván a dupla mássalhangzókat, mintha Szerző dallamot is lopott volna a szövegek fölé. Lehet e versezeteket kánonként egymás fölé- s alá deklamálni. A dallam hiánya épp elég profán hatást fog kelteni, talán még erőteljesebbet is, mint kívánatos. Ugyanis nem óhajtunk pamflettet létre hozni, radikálisan új műnemünk nem az ismert zenés színházi műfaj persziflázsa. Ezért nem tiltakozunk, ha időnként különféle dobok ütik a ritmust, vagy más zajkeltő eszközök - úgymint: sekere, bongó, conga, mbwata, udu, gatam, doromb, sörösüveg, tabla - is részt vesznek a ritmikai alap előállításában, s a játszó művészek táncz-béli táncz-szók kurjantásával és valódi csudás tánczok előugrásával segítik megszületni a próza-musical verselt részeit.

De most, elő a farbával!

Lássuk a medvét!

medve

(Ursus)

a Ragadózóknak tartozó zömök testű, gömbölyded fejű emlős. Füle, szeme aránylag kicsi, végtagjai inkább rövidek. Járáskor egész talpa érinti a talajt. Fogazata erőteljes, metsző és szemfogai nagyok, tépőfogai nem alakultak ki, őrlőfogai viszont szélesek, kúposak. Mindenevő. Hústáplálék hiányában hosszú ideig növényi eledelen is megél.

(Semmi köze a színdarabhoz.)

Béres Drága Lakó néni! Mit tetszik csinálni azzal a kutyával?
Lakó néni Mit csinálnék?
Küszöb Fu!
Lakó Néni Nézem.
Küszöb Fu!
Béres Palacsintasütővel?
Lakó Néni Tudom én, hogy maguk mit akarnak! Nem tart már sokáig!
Elpusztulok az útból!
Béres Ez a kutya mindenesetre hamarabb elpusztul itt, ha még döfölni is tetszik.
Küszöb Hu-haaa-a! Hu-haaa-a!
Béresné Dobd ki. Dobd az árokba!
Lakó Néni Engem? Ehhez nincs joguk! Köszönöm!
Béresné Jaj, drága Lakó Néni drága, magát senki nem dobja az árokba, maga nyugodtan bemehet a házikójába, terelgetheti a vándorveséjét, de a mi életünkbe ne tessék...
Lakó Néni Megértettem! Nem kell befejezni.
Béresné Ebbe én beleörülök!
Béres úr Tényleg kutya.
Béresné Mivel érdemeltem én ezt a sorsot?
Béres úr Szép szeme van.
Béresné Edgár!
Béres úr A kutyának.
Küszöb Tudáááá-áhh!
Béresné Kergesd el! Lapátold odébb! Mondd meg neki, hogy kívül tágasabb! Mit állsz? Mit állsz? Legalább úgy tennél, mint egy igazi!
Béres úr Hé, kutya!
Küszöb Hehh-hehh-hehh-hehh!
Béres Hülye vagy? Miért akarod minden áron kihívni magad ellen a sorsot?
Küszöb Hehh-hehh-hehh-hehh!
Béres úr Ha a helyedben volnék, most szépen felállnék innen, és úgy itthagynám ezt a vidéket, mintha sose láttam volna.
Küszöb Fuhh. Fuhh.
Lakó Néni Nem tud az felállni! Valami kocsiból rakhatták ki az éjjel, és idfeküdt a kapuba, küszöbnek.
Küszöb Hehh-hehh-hehh-hehh...
Béres úr Itt szépen végigfutnék, a sarkon balra, azután megint balra, a folyóig. Ott felszállnék egy pántlikás hajóra, és csak az óceán túlszéljáról néznék vissza, hogyan ég le Róma. De sajnos nem vagyok kutya. A Béres úr vagyok.
Lakó Néni De jól adja...
Béres úr Tudod, akármi lehetnék, de nem vagyok *olyan*.

Béresné Hát milyen vagy?!

Béres úr Nem emlékszem. Valamikor, talán... De már nem tudom.

Béresné Pedig harmincnyolc éves korodra ideje volna! Keress magadnak egy példaképet, egy író akár, aki ír is, vagy mit tudom én, de...

Béres úr Jó. Csak előbb beeresztem ezt a kutyát. Gyere, *Küszöb*.

Küszöb - subidubi, dub, du-ááá!

második jelenet,

amelyben Küszöb kutya a hat pöttyös labdával játszó Sugárka előtt mesél, Béres úr pórázt köt az eb nyakára, as you like it

Sugárka Pettyes pille
ideszál,
odaszál,
Kis Jutkára
rátalál,
rátalál.
Most is ott ül
a haján,
lenhaján.
El is szundított talán?

Labdák kara Jó a nyár, jó a tél,
jó az út, jó a szél,
jó a labda - nézd, szalad -
jó a hold és jó a nap.

Jó a fán a labdarózsa,
mintha fényes labda volna.
jaj! még egyszer elszalad,
elgurul a fák alatt.

Küszöb Így kerültem az uradalomba. A falkafőnökék egy két és félszobás öröklakást adtak a birtokért cserébe. Friss levegő, mindkét irányban közel a Duna! És mennyi épület! Nagyház: két szoba, konyha, kamra, fürdő, előtér, kis terasz. Kisház: szobakonyha az egyik végében, ez a Lakó Nénié, emitt két másik helyiség, egyelőre még üres, de ne szólj szám, nem fáj fejem! Aztán itt ez a magányos kis épület, alapincézve, cseréptetővel, noha mindössze egyetlen szobácska, tetszenek látni: Béres úr itt tartja költői és egyéb szerszámain. Garázs

- és szilvafa! Sufnik is vannak, lakattal, na nem kifejezetten a Lakó Néni ellen, de azért...
- Lakó Néni
Küszöb
Mit ugatsz, te bűdös?
A Nénivel eleinte nem sokat törődtem. Imádtam viszont a falkafőnököt. Tisztára drámai alak. Bajuszos, aprócska, szomorú ember, permanens indentitás zavarral. Főleg miatta énekeltem annyit az első időkben.
- Béres úr
Küszöb!
Három kutya kutyaagolt,
megkeresik, hol a hold.
Azt fogadták: úgy fogadják,
derekasan megugatják!
- Egy az atya-kutya volt,
a kutyafin batyu volt,
batyuba a bátyuka
három csontot csomagolt.
- Béres úr
Küszöb
Na, mi van? Jössz velem?
Beültünk a sárga Trabantba. Maga mellé engedett, az anyósülésre. Még az ablakot is lehúzta nekem!
- Béres úr
Küszöb
Hé, ne lógasd ki a nyelvedet!
A Károly étterembe mentünk. Ez a lepusztult, füstös lebuja akkoriban a szépreményű fiatal fűrészek törzshelye volt...

harmadik jelenet,

*amelyben népi és urbánus írók kara táncol a kékharisnyák kórusával,
és megtörténik a nagy találkozás*

- Népi kar
Nem vagyok jó, nem vagyok jó senkinek...
Rám ugatnak égiek és földiek.
Táncra, lábam, kutya a föld, eb az ég!
Jó lennék majd égető, ha kellenék!
- Urbánus kar
Panyigai, panyigai, panyigai ü
panyigai ü,...
- Kékharisnyák
Írók
Kékharisnyák
Írók
Teríti egy lány a vásznat
Így meg így, éppen így.
Jön egy öreg a kunyhóból
Így meg így, éppen így.

Kékharisnyák Kezd a lánynak integetni
 Írók Így meg így, éppen így.
 Kékraisnyák De a lány is visszaintett
 Írók Így meg így, éppen így.
 Kékharisnyák Jön egy fiatal lóhátas,
 Írók Így meg így, éppen így.
 Kékharisnyák Kezd a lánynak integetni,
 Írók Így meg így, éppen így.
 Kékharisnyák De a lány is visszaintett,
 Írók Így meg így, éppen így...

Pincér A számla, művész úr.
 Horváth Ugyan, Lajoskám! Hiszen ismer! Horváth vagyok, a nagy!
 Pincér Akkor is hatszázhusz forint lesz.
 Horváth Hiszen én alig ittam! Az ember egyszer nősül újra két válás után! Kérdezzen meg akárkit, Lajoskám!
 Pincér Tibi! Akassza fel a művészt a ruhatárban!
 Horváth Ezt nem tehetik velem!
 Pincér Szembe a tükörrel, a legfelső fogásra!
 Horváth Legénybúcsúm van!
 Pincér Írjon egy cetlit rá, és tegyen egy pléhtányért alája. Majd leemeljük onnan, ha összegyűlt a cehh!
 Horváth Ha nagy, fekete kalapom volna, fekete ingem, mint Kassák Lajosnak! Gyolcs alsóneműm, gyökérzetem az ősi szarmata síkban, brüsszeli rokonaim, keresztapám a parlamentben, mit tudom én, de így, egyszemélyes olimpiai osztály...!
 Küszöb Ott himbálódzott a fogason, mint egy kettéfűrészelt ökör, bámulta magát a tükörben.
 Horváth Nem tudom megszokni! Fájt ennyi szépség. Mit szépség? Kellem, pompa, ízlés, rokonság! Isten! Isten! Minő arányok! Micsoda formák! Mily zengő harmóniája a létnek egyetlen férfitestben! Asszonyálom! Asszonyálom!
 Küszöb A kutya se törődött vele.
 Horváth Kezdjük mindjárt az isteni talpnál, amelyen nyugszik e királyi épület. Ihletett közepméretével szinte hibátlannak volna mondható, de! Már megint az a finom tapintat, amellyel minden ízében kerüli az ízléstelen tökélyt! Lúdtalpa van, negyvenkettő és feles. Bokasüllyedés, mondhatnánk tudományosabban s az igazságot jobban megközelítve. Igen. A Horváth úr lúdtalpa határozottan bokasüllyedés. De micsoda süllyedése, micsoda bokának! Egy Pheidiász mintázófájára volna méltó a lábközépcsontok ama pikáns kis *differance*-a, amelynek folytán szinte állandó a tetszetős kontraposztó. A lábszár! Nos, a tükör nem csal: megtenné

női lábnak is, ha nem volna oly férfias, dús és göndör szőrzettel gazdagon behintve. A térd zengő műremek, gyakori ropogása öröme, *free jazz*, amelyhez hasonló aritmikus és mégis elomló muzsikát csakis a Bohák úr tudna rögtönözni. No és a comb? Mit mondjunk, a gusztus maga. Semmi lágy, puhány átmenet. A térdtől már comb, kőkemény inakkal. S ott fentebb! Csak a szemérem tart vissza, hogy ódát ne zengjünk az ülepről, amely állandó jelzőként követ...

- Egy költő
Horváth
Küszöb
Béres úr
Pincér
Küszöb
Pincér
Béres úr
Pincér
Béres úr
Pincér
Küszöb
Béres úr
Küszöb
Béres úr
Pincér
Béres úr
Pincér
Béres úr
Pincér
Béres
Pincér
Pincér
Küszöb
- Seggfej!
S ez nélkülöz minden iróniát...
Ájult volt már, amikor a ruhatárba léptünk. A pléhtányérban kilenc forint volt alatta és egy kabátgomb.
Pincér!
Alászolgája! Régen járt mifelénk, tisztelt Béres úr!
Hehh-hehh-hehh-hehh-
Milyen helyes kutyája van. Újabban ebtenyésztéssel foglalkozik irodalom helyett? Ön valamikor verseket költött, ha jól tudom.
Akasszák le innen ezt az izét!
Nem túl hasznos befektetés. Afféle lektúrkomponista ez. Mindent elvállal, de nem tartozik sehova. Csak nekünk marad mindig adósunk a ceffel. Nem ajánlom, hogy kiváلتsa. Jó lesz itt dísznek, amíg nem szaglik nagyon.
Mivel tartozik?
Potomság, uram. Az életével.
A falkafőnök körbejárta a fogason függő prózamágust, megtapogatta a satnya izmokat.
Jó lesz.
- közölte.
Megveszem.
Úgy tetszik érteni...?
Itt van magának kétezer forint, a többit átvállalom.
Mire fogja használni, Béres úr?
Rólam fog írni.
Ajajajaj!
Kipréselek egy kisregényt belőle. Önöké lehet a kiadási jog.
Jobban szeretnék egy színpadi művet, arra nagyobb a kereslet. Bár a magam részéről nem járok színházba, persze. Az asszonnyal úgy vagyunk, hogy inkább a cirkusz, mint a balett.
Segítsen leemelni innen.
Leemelték a pincérrel a próza-sódart, a falkafőnök a hátára vette. Hiába ugattam, hogy ne tegye, zihálva végigcipelte a

latrot a holdfényben fürdő Andrássy úton, az Oktogonig. Ott letette, és lehúzott neki két fülest.

Horváth Ez jól esett.

Küszöb - csuklott a Horváth. Én ugattam.

Horváth Szobáka! Ruki nazád! Ki vagy te, setét alak?

Béres Nem tudom.

Horváth Akkor ismerjük egymást! Tükröm, tükröm, mondd meg szépen, ki a legény e vidéken? Fáj a légsövem. Adj egy cigit.

Béres Ha rágyújtasz, a kutyám beléd harap.

Horváth Jöjj, megváltó halál! Ölelj magadhoz, szép Zsuzsám!

Béres úr Mielőtt meghalsz, írni fogsz.

Horváth Úgy legyen. Miről?

Küszöb A falkafőnök kihúzta magát, mint Tizennegyedik Lajos.

Béres úr A téma én vagyok.

Küszöb Az Andrássy úton feltűnt a fiatal fűrészek táncoló, részeg csapata. Mire elvonultak, már nem voltunk sehol.

negyedik jelenet,

amelyben Zsuzsannát nászra öltözteti a Három Grácia, ám Zsuzsanna kisiklik nővérei kezei közül, kiröppen az ablakon a hétemeletnyi mélybe, ahol Horváth úr elkapja, s ellovagol vele, tehertaxin

Bella Még meggondolhatod magad, Zsuzsóka!

Amál Ha mi próbálkoznánk, a mi tapasztalatainkkal, de te...

Luca Szűzi lélek!

Zsuzsa Vigyázz, a popsimnál szúr a tőd!

Amál Neked öngyilkosság egy ilyennel... Higgy nekem!

Bella Biztos, hogy kell ez a fátyol?

Amál Nekem jobban állna, egy ilyen kétszeresen elvált, hitetlen... Majd én feláldozom magam!

Zsuzsanna Miféle áldozat? Értsétek meg: szeret!

Luca Bújj a cipőmbe...

Bella Még, hogy szeret! Kamatyolni mindegyik tud, húgocskám!

Amál Így igaz! De melyik hatolna a nő lélek sebzett mélyire? Ki volna hű, a hűtlenek közt? Ki lenne társ, a társtalan vadonban, a létmagány irdatlan poklain ki merne, mely lovag...

Luca Kuss legyen, Amál, ez nem a Pincészinház!

Bella Nem szorít nagyon?

Amál Ez a társadalom...! Ez az ország...!

Luca Jaj, Amál te örökké, mint a szajkó...

Amál Én csak a húgom javát akarom!

Bella A javát? Azt te csak ne akard. Azt a vőlegénye kapja.
Amál Pfüj, az a mocskos szád! Kerítő rima.
Luca Szeretted volna, ha téged sarcol az avangard!
Amál Mit jössz most ezzel?
Luca Az én párnámat sirtad tele, amikor a dadaistád lelécelt...
Amál Nem lécelt le! Én küldtem el!
Bella Még hogy dadaista! Egy nagydarab arab volt, aki nem tudott magyarul... Az én villamosomon szedte fel. Amikor a hatost vezettem, a Kőrúton...

Amál Előbb akkor is nekünk kell férjhez, nem ennek a kis...
Luca Jesszusom!
Bella Hová tűnt?
Amál Az ablak!
Luca A párkány!
Bella Hét emelet!
Gráciák Zsuzsánna!!!!

Zsuzsánna Röppen a pávaszem pillangó, látod-e, nézed-e, Kis Jankó?

Gráciák Csillogó pillangó, bíbor a hímpora, csillagos szikrát szór hímpora bíbora.

Horváth Bíbor a barnája, bíbor a sárgája...

Zsuzsánna Bíbor a pilléje, bíbor a pávája.

Horváth úr Hopp!

Zsuzsánna Repültem!
Horváth úr Bizony!

Gráciák Röppen a
pávaszem
pillangó
nézed-e
látod-e
Kis Jankó?

Zsuzsánna Isten veletek, drága nővéreim!

*ötödik jelenet,
amelyben a tehertaxi megérkezik az uradalomba*

Béresné Mit csináltál?!

Béres Leakasztottam a fogasról, és kifizettem helyette a számlát.

Béresné Nem elég ez a kutya meg ez a Lakó Néni, te még valami Horváthékat is ide akarsz?!!

Béres Olyan egyedül vagyok. No nem úgy. Ne aggódj, jól kijövünk majd.

Béresné Úgy érted, anyagilag? Mennyit fogsz kérni tőle?

Béres Régi ismerős. Nincs hol nekik. Elférnek majd a nagyobbik Kisházban, a Lakó Néni fertálya mellett. Egyébként ő is író. Olyan, aki ír. Lakbér fejében megalkot engem, hogy legyek. Rólam, fog írni.

Lakó Néni Más se hiányzik, mint hogy itt verje a fal mögött az írógépet nekem! Ne egyezzen bele, Katinkám!

Béresné Már ebbe is? Drága Lakó Néni drága!

Lakó Néni Csak azért mondom...

Béresné Juszt se, érti?! Csakazértis!

Küszöb Ha a kutya fából lenne,
csizmahúzni nem jó lenne.
A fakutya ha ugatna,
Minden kutya elszaladna.
Hehh-hehh-hehh.

Béres úr Te! Ne ugass bele az élet nagy kérdéseibe!

Sugárka Apu! Egy tehertaxi jött!

Pincér Kivánok!

Béresné Mégis mennyi időre akarnak ezek ide?

Pincér Béres úr!

Béres úr Azt hittem, maga pincér.
Pincér Esténként. Napközben sofőr vagyok. Nem látták az utasaimat? Itt voltak pedig, a platón. A fenébe is!

Béres úr Pakoljon csak le nyugodtan.
Pincér Segítene?
Béres Jövök.

Küszöb Mondja, kedves csalogány,
 miért olyan halovány?
 Elhagyott a kedvesem,
 éjjel-nappal keresem!
 Hehh-hehh-hehh...

Béres Helyedre! Küszöb!
Pincér Emeljük le ezt a szekrényt!
Küszöb Megemelték...
Béres úr Jaj! Nyögök!
Pincér A fenébe!
Küszöb És a szekrény alatt...
Sugárka Egy Káma Szutra!
Béresné Sugárka! Ne nézz oda!
Küszöb Hú, micsoda szag!
Béresné Ezek képesek egy szekrény alatt...?!
Küszöb Micsoda mámor!
Pincér Mondtam én, hogy kár a fogasról leakasztani!
Béresné Még ilyet!
Horváth Kézcsókom a ház asszonyának.
Küszöb A Horváth kihúzta kardját a hüvelyből, leugrott a pázsitra, meghajolt.

Horváth Horváth vagyok, a prózabáró. Ez pedig legfrissebb nejem, Zsuzsánna!
Zsuzsánna Bő, bő, bő,
 Szegény repülő.

Béresné Tessék?!
Zsuzsánna Ön is repülő?
 Én is repülő!
 Puszi ide, puszi oda, kész az esküvő!

Horváth Menj csak pakolni szépen.

Zsuzsánna Juj, az orrom csavarod,
 Vidd el a légsavarod!
 Bő, bő, bő,
 Szegény repülő!

Béresné Dehát ez...
 Zsuzsánna Orbán Ottó költeménye.
 Küszöb Logopédiai segédanyag.
 Béresné Mit ugatsz?
 Küszöb Ők még nem ismerték a jövőt. A falkafőnök örökké a múltjában időzött, a prózabáró a jövő prózadallamát kereste, nem tudták szegények, amit minden kóbor kutya tud:

Múlt és jövő összeérnek
 a jelenben döngicsélnek,
 mint a méhek, mint a méhek.
 Hehh-hehh-hehh...

Béresné Hallgass már, te uradalmi átok!
 Horváth Csitt! Egy szót se szóljon, Madamma! Ön a város legvonzóbb asszonya!
 Béresné Hogyan?
 Horváth Mindjárt felismertem kegyedet a rigóról.
 Béresné Miről?!
 Horváth Ami azon a gyönyörű vállacskáján csücsül.
 Béresné Hogy mi? Hogy hol?
 Horváth Fekete, sárga csőrrel.
 Béresné Nem látom!
 Horváth Nem is. Hiszen láthatatlan az a madár. És már nem is ott van.
 Béresné Nem ott?
 Horváth Visszabújt kiskegyed forró ölébe, ahol a fészke búvik.
 Béresné Edgár! Azt nem mondtad, hogy ezek bolondok!
 Horváth Óh, nem olyan forró az a kása, Béresné angyalom! Be szép itt! Kisház, Nagyház, sufnisor...
 Küszöb Behh-behh-behh - -
 Horváth Egy pajkos eb!
 Lakó Néni Oda ne lépjen! Az a veteményem!
 Horváth És nézd, egy néni! Talán csak nem családirag?
 Lakó Néni Lakó vagyok.
 Horváth Már nem sokáig. Engem nem nagyon bírnak a szomszédok, hogy úgy mondjam vérnyomásilag és ideggel. Márpedig ahogy így elnézem magát...
 Lakó Néni Mi ez? Mi ez?
 Horváth Fenn a hegyen
 körbe, körbe..
 Tűztáncot jár
 három törpe.

Béresné	Rátiporva kőre, rögre, azt huhogják megpörögve:
Horváth	Hipp-hopp, hepe, hupa, avar-muhar, jaj de puha!
Béresné Horváth	Én tudok? Tudom ezt a táncot? Mi az, hogy! Kacagjon, drágám, és sarkig a kapukat! Áradjon szét magában a létöröm! Sasszé, ez az, repülünk, kedvesem!
Küszöb	És repültek, a galambos szomszéd galambjai közt.
Béresné és Horváth	Zeng a dalunk mindörökre: Törpe bögre, görbe bögre!
Küszöb Brukukul Küszöb	Brukukul úr kizuhant a padlásablakból. Bassza meg! A sofőr a Béres úrral nyögve cipelte a Kisházba a bizományiban vett, szállítási hibás bútorokat.
Zsuzsánna	Az asztalt ide, a szekrényt a falhoz, az ágyat... Juj! Arra nagyon vigyázzanak, azt középre, így...
Horváth	Tudja, drágaságom, a legfontosabb a lendület! Ne kavarjuk fel a mélyét, csak a felszínen! Ez az! Megy ez magának! És szóljon a rigójára, kedvesem, csipeget!
Küszöb	És a Béresné rászólt a láthatatlan feketerigóra.
Béresné	Halló, Halló! Szól a rigó! Közeleg a reggel. Tudatom az új híreket fákkal, levelekkel!
Küszöb	Hehh-hehh-hehh - -

hatodik jelenet,

amelyben Horváth úr alkotni kezd

Küszöb Ratatata!
 Lakó Néni Ír! Ír! Örökké ír! Pedig csak tizenötös a fal! Tizenötös!
 Küszöb Ratatatata!
 Lakó Néni Hagyja abba! Nekem idegem van!
 Küszöb Ratatatata-ta!
 Lakó Néni Sok a cukrom!
 Küszöb Tamm! Tamm! Ratatata!
 Lakó Néni Reumám van és vándorvesém!
 Küszöb Ratatatatata!
 Lakó Néni Paizsmirigyem!
 Küszöb Puff, puff, ratata!
 Lakó Néni Tűzserész fiam van! Ha idehívom, késő bánat!
 Küszöb De a Horváth úr nem hagyta abba.
 Horváth Újra alkotom a világot!
 Küszöb Értelme nem volt a klapancáinak, de az a ritmus...!
 Lakó Néni Megőrülök!
 Küszöb Én szteppeltem.
 Lakó Néni Te meg mit jössz mindig utánam, he?
 Küszöb Meg akarom tanulni az emberi beszédet!
 Lakó Néni Nem takarodsz a helyedre?
 Küszöb A Lakó Néni sokat beszélgetett velem.
 Lakó Néni Azelőtt azért ez nem volt!
 Küszöb Leginkább a tűzserész fiát szapulta.
 Lakó Néni Rendes gyerek a Karcsi! Minden nap látogatna, csak hát az a tűz! Mindig ott kell ülnie a rúd tetején. Tudod, mi az a tűz, te dög?
 Küszöb Tudom.
 Lakó Néni Dehogyan tudod.

Küszöb Rőzsén él
 földön hál,
 szárnyra kél,
 égen szál,
 lepkét vonz,
 álmot űz
 a tűz, a tűz, a tűz, a tűz.

Lakó Néni Ma már igazi tüzek sincsenek.
 Küszöb Kedveltem a dagadt cupákjait, a rengeteg nyavalyáját, meg azt, hogy a Villendorfi Vénuszra hasonlított.
 Béres úr Miért van ez itthon mindig?
 Küszöb A falkafőnök nem rajongott érte.

- Béres Nem lehet ezeket szeretni...
- Küszöb - magyarázta nekem a szilvafa alatt, miközben hagytam, hogy a nyakamat vakarja.
- Béres Már csak azért se lehet az ilyen néniket szeretni, mert ezek tudják, hogy mi volt azelőtt. Megvesz az ember egy kiló, szép, barnára sült kenyeret, boldogan viszi hazafelé, de ezek a nénik azt mondják arra a gyönyörű kenyérre, hogy:
- Lakó Néni Hát ez meg micsoda? Ez kenyér? Azelőtt a kenyeret lisztből sütötték és megsütötték, és azelőtt kívül pirossasbarna volt az a kenyér, belül meg omlós, fehér volt az a kenyér, és azelőtt nem volt a kenyérben vasszög meg szarvasbogár! És egyáltalán, azelőtt minden jobb meg szebb volt, mint azután.
- Béres De ha az ember megkérdi, hogy miminden meg mielőtt, arra csak legyintenek az ilyen nénik, és azt mondják:
- Lakó Néni Tudja is azt maga...!
- Béres És a legbosszantóbb az egészben, hogy igazuk van, mert az ember tényleg nem tudja, hogy miminden meg mielőtt.
- Küszöb Nem vallottam be neki, hogy értem a nyelvüket. Zsuzsánna asszonytól tanultam meg ilyen tisztán és dallamosan beszélni. A Horváth úr ifjú hitvese ugyanis logopédusnak készült.
- Zsuzsánna Puli ólja mellett tele tálat talált. A tálat Ella tette ólja mellé. A tálon pille ült. Puli állt, állt a tál előtt. Láta a pillét. Állát a tál alá tolt. Emelte talpát, top, letette. A pille elillant. A talp toppant. A tál elmállott.
- Küszöb Ezt elmondta napjában ötezerszer, de tudott még egyéb rigmusokat is.
- Zsuzsánna Tódi, Tódi, hol a labda?
Dobd ide! Dobd oda!
Nem emide! Amoda!
- Küszöb Szerettem ezeket a versikéket. A lényegről daloltak. De hiába ugattam. A Horváth csak a maga farka után tudott szaladni.
- Horváth Ratatatata! Ratatata!
- Küszöb Úgy játszott az írógépén, mint egy orgonán. Csodájára járt a természet is. Brukukul úr galambjai surrogva repültek az ablak előtt. Egerek és pockok fúrtak alagutat a Kisház alá, hogy hallják az írógép kopogását. Vadméhek jöttek, mint az aranyfüst, hogy Prospero láthatatlan pálcájának hieroglifáit a légbé írják, vándorhangyák seregei rótták a fűvet és a betont,

fekete jeleket rajzoltak a kert köré, amely addig pusztá volt, de most soha nem látott burjánzásnak indult. Minden vadvirág hozzánk akart születni. Lapulevelek hallgatództak óriás fülekkel, napraforgók radartányérjai fordultak a Kisház felé, gyermekláncfű léghajók szelték át a légteret. A törpefenyők napok alatt óriássá nőttek a Nagyház előtt, az utcán. Átjáróházzá vált az uradalom. Brukukul úr, a galambos szomszéd, aki étlen-szomjan leste a Béresné láthatatlan rigóját a padlásablakából, nem győzte a látogatók névsorát jegyezni. Először egy filmrendezőt csalta hozzánk az írógép zenéje.

Bodrai Bodrai vagyok. Hol a mester?
 Küszöb Most nem lehet zavarni. Alkot.
 Bodrai Épp ezért jövök. Filmet óhajtok csinálni a készülő opuszból.
 Küszöb Én titkár vagyok. Hagyja nálam az előleget.
 Bodrai Tessék, egy velőcsont. Holnapra kell a forgatókönyv.
 Küszöb Mi legyen benne?
 Bodrai Kistotál, nagytotál, közeli, fahrt és csapó.
 Küszöb Még el se tűnt, amikor begurult Bohák úr.
 Bohák Hol a gyerekdarab?
 Küszöb Hol a szerződés?
 Bohák Tessék. Én fogalmaztam. Zeneszerző vagyok. Mellesleg meg is rendezem majd. Ki van tűzve a bemutató tavaszra. Gédúrba kérek egy kettőst, és eszmollba egy monológot a japán leányról.
 Küszöb Nincs japán leányunk!
 Bohák Legyen! Japán leány nélkül nem vállalom!
 Szerkesztő Szerkesztő vagyok, a Központi Laptól. Hetente egy kis színes kell, a vasárnapi mellékletben hozom.
 Küszöb Egymásnak adták a kilincset. Nem volt nehéz. A kilincs ugyanis kijárt. A mester jelentős átalakításokat foganatosított a Kisházon.
 Horváth Ugye, megengedi, drága barátom, hogy néhány dolgot átszabjak magam körül? Bevezetném a vizet, és megreparálnám a nyílászárókat is. Hozzám komoly emberek járnak. Nem szeretném, ha azt mondanák, hogy egy putriban alkotok. Rossz fényt vetne magára is.
 Béres Csinálj, amit akarsz.
 Küszöb Horváth úr mindent lebontott, ami addig egész volt, és mindent összerreparált, aminek addig semmi köze nem volt egymáshoz. Összeszerelt egy keletnémet mosógépet egy szovjet színes televízióval.
 Zsuzsánna Horváth úr! Mit csináltál?

Horváth Te csak logopédizálj, fiam, én alkotok. Ez itt egy hologram-vezérlő lézerszerkezet.

Zsuzsánna Inkább egy gyereket csinálj nekem!

Horváth Mit?

Zsuzsánna Csak egy ilyen picit.

Horváth Szászor megmondtam már, hogy nekem van már két fiam. Lehet, hogy három.

Zsuzsánna Én lány szülnék neked.

Horváth Egy frászt fogsz te szülni. Hogy megnyújsátok a büntetésemet? Az egyik fiam hét, a másik kilenc. Tizenegy év múlva mindketten lejárnak. Se tartásdíj, se apai felelősség. Akkor végre az abszolút szabad alkotásnak szentelhetem magam. Ma még muszáj vagyok elvállalni minden alja munkát. Vigyázz innét, bekapcsolom!

Küszöb Az egész területben kiment az áram. A televízió ontani kezdte a szennyes ruhát, a mosógépből viszont szellemképek sorjázta elő.

Szellemek A Tabánról írjon!
A Margit szigetről!
Majális a Hősök terén!
A Duna ezüst-szalagja...
És a Rókus fürdő? A Római-part?

Apa Tűnés, lidércek. Hess picsába!

Horváth Papa! Te hogy kerülsz ide?

Apa Nézz a szemembe!

Horváth Papa, én nem érek rá most. Nekem rengeteg pénzes munkám, plusz a Béres úr...

Apa Adj egy cigarettát.

Horváth Papa, nem érted?

Apa Beszélünk kell.

Horváth Hiszen te nem is élsz már!

Apa Szeretnél eltemetni, mi?

Horváth Hiszen rég el vagy temetve.

Apa A síromhoz se jársz ki. Oda se találnál.

Horváth Apukám. Ez itt egy kísérleti színdarab, amit...

Apa Mit kell itt kísérletezni? Már régen ki van találva minden. Tanulnod kellett volna inkább.

Horváth Hiszen te mondtad mindig, hogy mindegy, mit csinál az ember, a vége így is úgy is semmiség. Hogy csak az időt kell kitölteni...

- Apa Én soha nem beszéltem ilyen zagyvaságokat. Érdek, és semmi más. Gyanú. Mit? Miért? Hogy megértsük a rendet, ami nincs! Egyébként nagyon egyedül vagyok mostanában. Bernáth Shaw-val kugliztam tegnap a Beethoven koncert után. Maga Ludvig dirigált. Na, látod, az igen! Az tehetség! Az zene! És tudod, mi van a mélyén? A siketség. Ő maga mondta nekem. Csak azért zenélek, hogy a csöndet ne halljam. Így mondta. Marx is ott volt. Levágatta a szakállát. Hogy vagy egyébként?
- Horváth Másodszor is elváltam, de megnősültem újra.
- Apa Hülyeség volt. Az ember egyedül van, ha a foga fáj.
- Horváth Nekem nem fáj...
- Apa Majd fog. Az ember minden szerve azért jött létre, hogy fájni tudjon. A többi csak mese. Na jó. Ez a te életed. Úgy rontod el, ahogy tudod. De néha gondolj azért rám...
- Horváth Papa...
- Apa Letagadlak, ha megbukunk.
- Küszöb Hatalmas dörrenéssel visszajött az áram, a tévében folytatódott a híradó, a mosógép öblített.
- Horváth Mit csináltál a hologramlézeremmel?
- Zsuzsánna Én? Hozzá se nyúltam! Miről beszélsz? Gyere, bújjunk az ágyba, olyan hidegek itt az esték.
- Horváth Ül a hőszugárzóra, az majd melegít.
- Küszöb Ilyen cudar volt, ha nem ment neki a munka. Zsuzsánna szipogva ült a hőszugárzón. Piros volt és kívánatos.
- Zsuzsánna Tollat fosztott Juszti néni, száll a pihetoll.
Fel-le, fel-le fújja a szél:
majd csak leszáll valahol...

hetedik jelenet,

*amelyben Horváth még mindig alkotni próbál,
(nemigen megy neki)*

- Küszöb Zsuzsánna ült a hőszugárzón, és didergett. A sugárzó hiába sugározta azt a drága, villamos hőt, a hó a nagyszobából átszivárgott a kisszobába, a kisszobából a konyhába, onnan meg az udvarra sugározódott, hogy a léghő melegítse. Ennek egyedül én örültem. Odahasaltam a Horváth úrék

- ajtaja elé, és hagytam, hogy az a drága elektromos hő felvillanyozzon mindenféle meleg áramokkal.
- Lakó Néni Attól tanult meg ez a dög beszélni! Hallja, Brukukul úr!
Tudom, hogy ott van!
- Brukukul Csókolom a kezét.
- Lakó Néni Engem bezzeg hiába sugarznak! Jaj, a vándorvesém!
- Brukukul Nekem a májamat mondták, hogy az ment a szememre.
Pedig csak jön az ősz.
- Lakó Néni Tegyük össze, amink van!
- Brukukul Nincs nekem semmim, csak a galambjaim.
- Lakó Néni Láttam én, hogy nézi mindig a Béresné kebleit!
- Brukukul Na ja! Mert neki rigója van! Egyébként, szerintem nem is rigó, hanem filemüle!
- Küszöb És Brukukul úr, aki negyven éve a galambjaival hált, érezve a kert gerjedelmét, táncra perdült a Lakó Nénivel.
- Lakó Néni Mit dunnyog a szúnyog?
- Brukukul Azt dunnyogja:
Dunya alá bújok!
- Ketten: Ez a dühödt haragú
sárgalábú Marabu
elfelejtett arabul
így ejtette őt rabul
csalafinta csellel
egy bozontos berber.
Lett belőle jó ragu!
Meg is ette a falu.
Ám a bőrét - bár puha -
kiköpte a pápua!
- Brukukul úr Jaj, a derekam...!
- Küszöb A meleg áramok meg csak sugározódtak rájuk az ajtók és ablakok résein át.. Azok a rések nem mindig voltak rések. Szinte a semmiből keletkeztek, méghozzá a Horváth úr fáradtságos alkotó munkája által. Bárki bármit is mond, a Horváth úr igenis író volt már akkor is, így aztán módfelett izgatták azok a dolgok, amikhez nem értett, és különösképpen izgatták a nemlétező rések, amelyekről úgy gondolta, hogy igenis léteznek. Mutatta is eme réseket a feleségének még az ősz elején.
- Horváth Nézd, te Zsuzsi, itt rések vannak az ajtókon és az ablakokon!
- Küszöb Zsuzsánna asszony nézte, nézte azokat a nemlétező réseket, és azt mondta a Horváth úrnak, hogy -

Zsuzsánna Küszüb	Drága Horváth úr, itt semmiféle rések nincsenek. A Horváth úr azonban nemcsak író úr volt, hanem okos úr is, így aztán nagyon nem szerette, ha az ő okosságát nem respektálták. Ha pedig az ő Zsuzsannája volt, aki nem respektált, szörnyen be tudott gurulni.
Horváth Küszüb	Ki vagy te? És ki vagyok én? Még aznap elkutyagolt velem a háztartási boltba, vásároltunk néhány tekeres purfixet, ami nem más, mint vékony kis szivacs csík, amit olyan helyekre kell felragasztani az ajtókra és ablakokra, ahol rések vannak azokon. Horváth úr mindenüvé felragasztotta a szigetelő csíkokat, aztán rámosolygott a feleségére, és így szólt:
Horváth Küszüb	Lásd a te szemekkel! És Zsuzsánna asszony bizony meglátta. Mert ott, ahol azelőtt a legkisebb rést nem lehetett felfedezni, most félujjni hasadék virult, s ahol eddig csak hajszálnyi hézag mutatkozott, most kifért a Horváth úr kisujja. Zsuzsánna asszony tehát látta, és örvendezett, hogy az ő férjeura milyen jószemű és okos ember. Ha ő azt mondja, hogy rés van valahol, ott bizony előbb utóbb muszáj résnek lenni. Az egész Csepel egy nagy réssé változott, amelyen ki-be táncolt mindenki, aki élt.
Mind	Zimm, zumm, zenekar, kesze-kusza hangzavar. Húr, húr, birkabél, ujjam éri, már zenél. Síp, síp, nádsíp, fújd a végit, felvisít. Dob, dob, bőrmalac, ha rádütnek, hangot adsz. Kár, kár,

varjúék
énekelnek,
fut a nép.

Zimm, zumm,
zenekar,
 én se tudom,
 te se tudod,
 senki se tudja, mit akar,
ez a baj...

Béresné	Hallod?! Ír..!
Béres	Mit vonaglasz?
Béresné	Haligali! Nekem!

nyolcadik jelenet,

amelyben se pohár, se tiszta víz nincs, hiába beszélnek róla

Küszöb	A Béres úr nem tudott ezért a könnyüzenéért rajongani. Átrobogott a Kisházba, felrántotta a Horváth úrék ajtaját.
Béres úr	Öntsünk tiszta vizet a pohárba!
Horváth	Drága Béres úr, foglalj helyet!
Béres úr	Nem azért szerződtettem házitollnokot, hogy helyettem ő ragyogjon!
Horváth	Türelem, barátom. A művészi tükrözés bonyolult feladat.
Béres	Egy fenét bonyolult. Elég egy jól eltalált kijelentő mondat. A többi jön magától.
Horváth	Akkor miért nem írod le te magad?
Béres	És halkabban gépelj, légy szíves. Vacakolnak a beleim.
Horváth	Hát ez az! Így kell indítani!
Béres	Holnap negyven éves leszek, és nem tudom miért.
Horváth	Remek!
Béres	Nem tudom mivégre születtem, miért vagyok örökké határozatlan, téveteg, erélytelen, szomorú és bátortalan, miért nem érzek érzéseket?
Horváth	Esküszöm, jobb vagy, mint Camus!
Béres	Miért hiányzik életemből a mámor, az izzás, a szédület, a kedv, a szenvedély?
Horváth	Ez már erőtlenebb.

- Béres Nem azért akasztottalak le a fogasról, hogy kioktass!
Legalább két évvel idősebb vagyok.
- Horváth Öttel, barátom. És nem biztos, hogy ez előny. Én például, a
magam harminchárom éves sejtjeivel még minden változásra
kész vagyok. A testem vonzó férfitest. A homlokom magas!
És ami mögötte...! Nagyrealista agy! De muszáj vagyok
aprópénzre váltani örjögő tehetségemet.
- Béres Azt ígérted, segítesz magamra találni, megfogalmazol,
újrateremtesz...
- Horváth Hiszen éppen azt csinálom!
- Béres De ne a saját képedre, cseszd meg! Az én apám suszter volt a
nyolckerületben...
- Horváth Az mindegy, barátom.
- Béres úr Hogy volna mindegy? Én a szüleimtől csak szorongást
örököltem! Krumplifőzelék és borszagot!
- Horváth Ez így túl egyenes, édes Edgár. Nem szabad ilyen direkten.
Előbb a környülállást kell lefesteni, a couleur local-t...
- Béres úr Te csak magadról zengesz ódákat itt, megörjíted a kutyámat,
elcsábítod a feleségem rigóját...
- Horváth Hát innét fúj a szél?
- Béres A szél minden felől fúj ezen a kurva szigeten.
- Horváth Várj! Ezt leírom!
- Küszöb Ratatatata!
- Béresné Ír!
- Béres Fogd be a füled.
- Béresné De édes Edgár! Nem tudnál valami mást kitalálni, ami
elvonná róla a figyelmemet?
- Béres Nem értem, mit akarsz.
- Béresné Mondd, szerinted is van rigóm nekem?
- Béres Persze, hogy van.
- Béresné Akkor miért nem mondtad soha?
- Béres Nem kell mindent kimondani.

kilencedik jelenet,

amelyben színre lép Szabó úr és a szerelem

- Küszöb Szabó urat eredetileg Chagall festette. Szamurájt vagy rabbit
akart, de valahogy ez lett belőle. Zöldes pacni, ezüstös
hajjal. Csinált neki egy piros orrot, düledt szemet, s mivel a
szemek túl düledtre és túl vidorra sikeredtek, pingált rájuk
egy ókulát, egy hetvenöt dipotriásat. "Nem - töprengett

- Chagall -, ez se nem rabbi se nem szamuráj, ez csak a Szabó úr a Mária utca negyvenötéből, hogy a fene vigye el!"
Összegyúrta a rajzpapírt, és kidobta az Eiffel-torony ablakán. Szabó úr mindjárt szomjasnak és magányosnak érezte magát, így hát HÉV-re szállt, meg sem állt a Béres uradalomig.
- Szabó úr Ne ugass, te! Én a Béres úr régi barátja vagyok, és segíteni jöttem!
- Béresné Nicsak, Szabó úr! Hát magát mi szél hozta erre?
- Szabó úr Szürke szárnyú nagy madár,
szürke lesz a nagy határ,
ha ősszel a földre száll.
- Béres Régi barátom!
- Béresné Itt egy kerti fotel. Foglaljon helyet!
- Szabó úr Fűvet eszik, fára száll,
harkályorrú, nem madár.
- Béresné Hopp, ez összetört!
- Béres Régi fotel volt. Talán ülj át ide, barátom.
- Szabó úr Zíbor, zábor,
Ki van a városban?
Gazdalegény.
Mit hoz? Mit hoz?
- Béresné Ennek is annyi.
- Szabó úr A bánat hízlalt meg így! Mert nekem nem áll módomban kiköltözni a zöldbe! Nekem a nagyváros búzhődt mocsarában kell kibugyognom magamból a szépet! Olyan vagyok, mint egy kagyló. Gyöngyöt izzadok. Nem könnyű nekem, higgyétek el.
- Béres úr Van még egy székünk.... Ha gondolod...
- Szabó úr Inkább innék valamit, és leülök a földre.
- Küszöb Leült a gyöpre, megivott két üveg konyakot, és a föld szép lassan süllyedni kezdett alatta.
- Szabó úr Miért is jöttem? Hát persze! Segíteni! Tudom én, mennyi gond van egy kertes házzal! Itt van mindjárt ez a gödör, alattam! Adjatok hamar egy ásót, betemetem!
- Béresné Ásónk az sajnos nincsen.

- Szabó úr Áh, ti olyan élheterlen népség vagytok! Lírikusok! Kell lennie egy ásónak egy ekkora udvarban! Majd én körülnézek!
- Béres úr Ne fáradj!
- Szabó úr Rajta, aki épkézláb,
Ha így nem bír, négykézláb!
- Béresné Jaj, arra semmiképpen! Az a Lakó Nénink veteménye...
- Szabó úr Kiment a ház az ablakon,
Benn maradt a gazdasszony.
- Lakó Néni Ki jár itt? Ki merészel... Ó, de nagyra tetszett nőni!
Szabó úr Grafikus vagyok!
Lakó Néni Hát csak tessék sétálni nyugodtan... Majd veszek a boltban karalábét... Répát meg hoz a tűzszerész fiam. Bocsánat.
- Szabó úr Na, tessék! Itt egy sufniajtó, lakattal! Emögött lesz az ásó!
Béresné Nem, ott semmiképpen!
Béres úr Különben sincs meg a kulcs... Még nem kértük el a régi tulajtól, tudod, Szabó úr, neki vannak itt valami...
- Szabó úr Mese, mese, mákos,
fekete nadrágos!
- Béresné Kinyitotta!
Szabó úr Hm. Nahát. Ezek az én festményeim, itt, a sufnitokban.
Béres úr A dolog úgy áll, kedves Szabó úr, mi odavagyunk ezekért a műveidért, tudod, és nem akartuk hamarjában, összevissza felaggatni őket...
- Szabó úr Ez megható tőletek! Szavamra, ez állati rendes! Ez az igazi barátság. Mert egy festmények valóban nem mindegy, hogy merről esik rá a fény, milyen magasan... Szöget, kalapácsot! Ez az! És most hozzátok a képeket! Kerti verniszázst csinálunk! Ide! Ide azt a nagyot, a kék korszakomból!
- Béres Hozzuk már, Szabó úr...
- Szabó úr Ide a rózsaszín leguánt! Ide a zöld sértéseket... Istenem, egy élet munkája...! Szép, ugye?
- Béres úr Káprázik a szemem.
Szabó úr Nem káprázik, barátom. Ez itt mind én vagyok. Ez mind az én korszakaim, az én nagy korszakaim, amelyek már mind a múltté, mert én csak hajdanán voltam igazán...
- Béres úr Nem, nem, Szabó úr, te most is igazán vagy.
Béresné Igyon még egy kortyot.

Szabó úr Hej, Béresné, Béresné, miért vagy te a Béresé...? Na de most már igazán árok. Hiszen itt egy ásó!

Béresné Nézd már, te Edgár! Tényleg ásó! Én meg fiatal barackfának néztem!

Küszöb És a Szabó úr nekilátott. Betemette az ülepe vájta gödröt, majd felfedezte az újat, amelyet az ásójával csinált. Azt is betemette. Megszállottan dolgozott.

Szabó úr Balázs, hátán van egy darázs.
Lajos, az élete bajos.
Zsiga, fején van egy csiga.
Ferde, szalad az egérke.
Gyurka, kell-e neked hurka?
Jóska, savanyú a sóska.
Lackó, pipadohány zacskó.
Ádám, puttony van a hátán,
Éva, vigyen el a héja...

Éva Te mondtad, hogy ötre jöjdek, nem?

Szabó úr És te itt vagy? Pazar! Barátaim, ez itt a legfrissebb múzsám. Imádom őt. Igaz, Vicuska?

Éva Mi a fenének hívtál ide?

Szabó úr Mert szeretlek.

Éva Azt hittem, Csepel az Budán van. De a taxis nem akart átmenni a hidakon.

Szabó úr Ő viszont nem szeret. Ugye, kincsem?

Babuska Nincs is a térképen ez a hely.

Szabó úr Csak azért mondja ám, hogy fájdalmat okozzon. Büszke vagyok rá, hogy így törődik velem! Azt akarja, hogy hogy intenzív létélményem legyen. Igaz, Vicuska?

Babuska Menjünk már a bánatba innen.

Béresné Ugyan, hova sietnek?

Éva Maga meg mit ugrál azzal a kopasz rigóval?

Béresné Te édes, te látod a rigómat?!

Éva Magának is viszonya volt vele?

Béresné A Horváth-tal? Nem. csak táncoltunk, azt hiszem... Én hűséges vagyok az én uramhoz. Ugye, Béres úr? Mit tátod a szádat?

Béres úr Szabó úr, van neked aktod erről a lányról?

Szabó úr Én a lelkét szoktam festeni.

Éva Na hiszen... Amiket ez rajzol... Egyébként mi kéne, kismuki?

Szabó úr Engem megalázhatsz, szerelmem, de a barátomat ne bánts! Nagy gondja van. Tele van a kertje önmagukat szaporító gödrökkel. Nem lehet őket betemetni.

Éva Feküdjének bele, aztán jazz, hajnalig!
Szabó úr Ezt írd meg, Béres úr, ha igazán író vagy!
Béres úr Az ilyesmit inkább a Horváth. Ha jól látom, éppen most érkeztek haza.

Zsuzsánna Halihó!
Halihó!
Megszökött egy
fényes farkú,
selymes szőrű kiscsikó!

Horváth Ez a tó, ha enyim lenne,
mindennap fürödnék benne.
Cirógatnám sok szép halát,
Bíztatnám a békák karát!

Béres Gyertek csak, ez itt Szabó úr, éjjel grafikus, nappal hentes.
Ez pedig a múzsája.

Horváth Milyen kellemes társaság.
Szabó úr Vannak itt ezek az önmagukat szaporító gödrök, Horváth úr. Ha volna olyan jó, és bemutatna a feleségének, szívesen megfesteném a portróját egy alkalommal.

Horváth A feleségem sajnos nem ér rá. Holnap zárthelyit ír, úgyhogy befelé, befelé Zsuzsánna, majd én képviselem az érdekeinket.

Zsuzsánna De hát úgy maradnék egy kicsit...
Horváth Úgymaradnál, de nekem már két fiam van, ezt már megbeszéltük. Csókolom a kezét, jön vitorlázni, kis veréb?

Éva Laurának hívnak.
Béres úr Azt mondtad, Éva.
Szabó úr Mit számít a név? Fontos, hogy szeretem. Menj csak, vitorlázz, drágám. Légy szabad. Én addig repülni tanítom a Béresnét. Szabad?

Béresné Csinálj már valami zenét nekünk, fiam.
Béres Ugass, te uradalmi átok!

Küszöb Citera pengi: körbe járjad,
Katica, Böske, szedd a lábad!
Lobog a rózsa, rezedá bokra,
tavaszi lázban lebeg a szoknya...

Zsuzsánna bedebede ba,
bedebede bá,
bedebede be,

bedebede bé,
bedebede bi,
bedebede bó,
bedebede bő,
bedebede bú

- Béres Krokodil, krokodil,
hétpróbás,
bőrpikkelyes, sárbundás,
Krokodil, krokodil,
kipislogsz a nádból,
krokodil, krokodil,
a szemed se áll jól...
- Küszöb Így múltunk magunkat a hold alatt, míg a prózabáró kilopta Szabó úr nőjét a kertből, és egy üres lakásban, a gázbojler kék-sárga lángja mellett...
- Horváth Ki lakik itt?
Éva Senki. Kölcsön kaptam a kulcsot.
Horváth Kitől?
Éva Nem mindegy?
Horváth Szeretem, ha nincs mihez kötődni.
Éva Nincs is itt más, csak ez a csillár. De fénye nincs. Kiegészítik a körték.
- Horváth Telihold van.
Éva Csak ezért akarsz, ugye?
Horváth Nem akarlak.
Éva Mindig attól félek, hogy valaki belém szeret kefézés közben, és akkor nem leszek szabad.
- Horváth Szabad vagy.
Éva Akkor miért csináljuk?
Horváth Tudja meg mindenki reggelig, Holdfényes bóják a melleid...
- Küszöb Az uradalomra ráhasalt az éjszaka. A sötétben lobogtak a Szabó úr nagy korszakai.
- Szabó úr Most látszik csak igazán a lényeg. Ugye, Béres úr?
Béres Nem látok semmit.
Szabó úr Ez művészet, barátom! A semmi kelyhei vagyunk. A többi merő okoskodás. A város akkor a legszebb, ha nem látszik. Haza kell érjünk hajnal előtt. Asszem, még jár a HÉV. Vicuska, merre táncolsz?
- Béres úr Ne keresd, Szabó úr. Úgyse találod.

- Szabó úr Csak meg ne fázzon. Olyan vékony kis nő, nem? Csak úgy tesz ám, mintha nem szeretne. Lehet, hogy örökbe fogadom. A lányaim helyett. Tudod, megszoktam őket. És amióta nincsenek velem... Mindegy, hogy kivel él az ember, csak tükre ne legyen. Nem szabad kisajátítani senkit, ugye? Én nagylelkű vagyok. Nekem nagy a szívem. Mint ez a város. De hát mit akarhat az ember?
- Küszöb Szabó úr beleveszett az éjszakába, a falkafőnök a neje rigóját etette, már csak a kisházban égett a lámpa. Zsuzsánna asszony velem vígasztalódott. Sajnos nem *úgy*.
- Zsuzsánna Óh, Küszöb!
- Küszöb Hehh-hehh-hehh! Hehh-hehh-hehh!
- Zsuzsánna Ha legalább egy kislányom volna!
- Küszöb Sehh-trett-trett! Sehh-trett-trett!
- Zsuzsánna De a Horváth úr azt mondja, nem akar! És azt is mondja, hogy ne gyerekről ábrándozzak, hanem tanuljak, hogy én legyek a világ legjobb logopédusa! De én nem akarok a világ legjobb logopédusa lenni! Hiszen ha az emberek ilyen kegyetlenségeket beszélnek, akkor igazán mindegy, hogy selypegve vagy dadogva mondják.
- Küszöb Csi-csiff! Csu-csúú!
- Zsuzsánna Meg azt is mondja, hogy háború lesz vagy olyan szegénység, amit nem látott még Európa, és mit enne akkor az a kislány? Most meg elment azzal a baboskendőssel! Mit képzelsz, kicsoda ő? Hímvilágcsúcs a lúdtalpával, a görbe hátával és a hasával? Egy író, aki ír! Tudom én, hogy kell a tapasztalás. De néha úgy betiltanám az irodalmat!
- Küszöb C-c-c, c-c-c!
- Zsuzsánna Nekem is volt tapasztalásom. Egy osztállyal felettem járt a gimiben. Kosarazott és térképésznek készült. Bevitték katonának, de mindig hazaszökött hozzám, úgy szeretett. Tintaceruzával bejelölte rajtam az erogénzónákat, hogy tervszerűen tudjon ingerelni. Hiába mondtam neki, hogy én mindenütt erogénzóna vagyok. Ragaszkodott a könyvhöz, ahonnan átmásolta rám az alaprajzokat. Feküdtem neki, mint egy hullámzó domborzati térkép, és vártam, hátha eltéved rajtam a hadgyakorlat, de soha. Balról fel, jobbra le és kész. Ezért szakítottunk, amiatt a hülye térkép miatt.
- Küszöb O-la-lá!
- Zsuzsánna Utána lett a Horváth úr nekem. A nővéreim hiába mondták, hogy nem hozzám való, én mégis követtem őt ide... Ő meg... Ó, hogy bénulna meg ott, ahol jár! Én lennék a legfiatalabb

özvegy a főiskolán. Fekete ruhában járnék, fekete harisnyában, a Bellától kölcsönkérném a fekete cipőjét, fekete szalag volna a szőke hajamban! Feketében még a Barkóczy tanár úr is észrevenne, aki a művészi beszéd technikáját tanítja nekünk a logopédiai főiskolán. Finom, harmonizáló színekben jár, mégis férfias. Hatalmas orra van, mint neked. A nagy orr állítólag összefüggésben van a szerelmi képességekkel. Én nem tudom, de ha a Barkóczy tanár úr átfogja a derekamat amikor alaplevegőt veszek a mondókához, hogy ellenőrizze, tágulok-e, hát én olyankor úgy, de úgy tágulok...! Érzem mind a tíz ujját együtt és külön-külön a derekamon, és ha a szemembe néz, mikor mondom, hogy:

Küszöbbel

Kifele megy,
Belfele áll,
befeje jön,
kifele áll,
fölfele megy,
lefele áll,
lefele jön
fölfele áll --

Zsuzsánna

Mi az?

Küszöb

A macska farka!

Horváth

De nem a kutyáé!

Küszöb

Óh, drága mester, hát megérkezett?

Horváth

Nem takarodsz az ágyamból, te mocsok?

Küszöb

Higgye el, ez csupán a látszat, és amennyiben...

Horváth

Tűnés, mert megharaplak!

Küszöb

Terrrrrrmészretesen!

Kitakarodtam. A mester terpeszben állt az ágy előtt. Zsuzsánna zokogva nézte.

Zsuzsánna

Miért csinálod ezt velem? Én mindent megteszek, amit csak... Egész nap azokat a hülye versikéket magolom, csak hogy te elmondhasd: a feleségem főiskolás növendék! Már beleőrülök a logopédiába! Beosztom a pénzt, amit nem adsz, zoknit stoppolok, korrepetálok a fiaidat, te meg elmész azzal a lila kurvával...! És mindezt az állítólagos művészet miatt?! Hát micsoda író az ilyen? Ha itthon vagy, csak az írógépeddel törődsz, mégse tudod megírni a Béres urat, pedig már száz oldallal tartozunk neki a lakbér miatt!

Horváth

Nézd, fiam. Én az elején megmondtam, hogy mellettem élhetsz, de nem velem. Ha nem tetszik, nagy ez a város.

Zsuzsánna

Miért bántasz engem?

Horváth

Mert itt vagy. Közel.

*tizedik jelenet,**amely -formailag - befejezi az első felvonást*

- Küszöb Hideg szelek fújtak azon a télen a Duna egyik ágától a másikig, ott visszafordultak, és fújni kezdtek megint. Én dideregni tanultam. Nagyon szépen dideregtem. A fogamat is tudtam vacogtatni, nem úgy, mint a Lakó Néni, aki az első havas reggelen megállt a fertálya mellett, eltátotta a száját, és azt mondta:
- Lakó Néni Hó!
- Küszöb Aztán meg azt:
- Lakó Néni Jézusmária! A műfogsorom!
- Küszöb Négykézlábra ereszkedett, szaglászott, kapart, rimáncodott nekem:
- Lakó Néni Szimat, de dög! Hallod? Szimat!
- Küszöb Brukukul úr lekecmergett a padlásablakából, megállt előttünk egy szál ingben, pörgekalapban.
- Brukukul úr Főztem egy kis galamblevest. Elég lesz, amíg a hó kitart. Jöjjön, majd szürcsölünk....
- Lakó Néni Nem lehet. Várom a fiamat! Bármikor jöhet! Mit szól, ha nem talál itt? Hát anya az olyan?
- Brukukul úr Még sose volt itt az a gyerek.
- Lakó Néni Hogyne lett volna? Mindig itt van, csak maga nem látja a galambjaitól.
- Brukulu úr Benyaljuk azt a kis levest, aztán visszamehet. Na! Tegyük össze, amink van.
- Küszöb De már nem burjánzott a kert. Béres úr az olajkályhát szerelte. Nem értett a szereléshez, de mint minden a világon, amihez nem értett igazán, így az olajkályha szerelés is érdekelte, mégpedig módfelett.
- Béresné Béres úr! Fázik a rigóm!
- Béres Most nem érek rá. Dolgozom.
- Küszöb Fogta a szerszámait, letelepedett a kiválasztott kályha elé, és szörnyen haragudott rá, amiért nem ég benne elég nagy lánggal a láng, vagy éppen ellenkezőleg, túl nagy lánggal lobog, vagy meg se gyullad, vagy ha meggyullad is, mindjárt kialszik. Szerették őt megtréfálni az olajkályhái, talán mert ők se értették kellőképpen, bár módfelett érdeklődtek iránta.
- Béres Micsoda egy rohadt szerkezet! Az apádat, azt! Engedd, hogy összerakjalak, ígérem, soha többet... csak most el ne patkolj, ne az én kezeim között...
- Küszöb És akkor a kályha gyomrából vékony füst csík tekergett elő...
- Mama Grízestészta jó lesz?

- Béres Mamácska!
 Mama Gyuri bátyád lopni jár a Sultész gyerekekkel. A tisztelendő úr szerint belevizeltek a szenteltvíztartóba, pénteken. Apádat meg államosítani akarják. Mit tehetek? Most mondd meg! Te olyan okos vagy, gyerekem.
- Béres Meg kell csinálnom ezt a kályhát.
 Mama Idomszerésznek kellett volna adjalak, de apád azt mondta, ezek megfojtják a kisipart.
- Béres Nem zár a túszelep.
 Mama A Thék Endre utcából Leonardo Vinci lett. Nem értem én ezt a világot, kisfiam. Az én anyám mindig azt mondta, tűrni kell, Gizus, az úr majd megjutalmaz. Van egy kis krumpli is. Grízestésztát akarsz, vagy jobb a grenadírmars?
- Béres Azt hiszem, itt lesz a baj.
 Mama Egyél valamit kisfiam, mert kicsi maradsz.
 Béres Összerakom, ha beledöglök is.
- Küszöb A kályhák mindig megsajnálták, és hagyták visszavarni a belsejükbe a titkot, amelytől hol így, hol úgy lobogott bennük a láng.
- Zümmögő kályhák Zim, zim, megy a gép, megy a gép,
 fut a sinen a kerék,
 forog a kerék.
 Zum, zum, nagy az út, nagy az út,
 fekete az alagút,
 a masina fut.
- Küszöb Igenám, de alighogy felmelegedtek, ismét elkezdtek melegen érdeklődni a Béres úr után, emlékeztek, milyen türelemmel szedte szét őket, pélhtányérba rakosgatva minden csavarocskájukat és túszelepüket, és annyira hiányzott nekik a Béres úr idomszerész kezének az érintése meg a bánatos szeme pillantása, hogy egyszer csak túl nagy lobot vetett bennük a láng, aztán meg kihúnyt - csak azért persze, hogy a Béres úr megint odaüljön eléjük a repülőszőnyegére, és nézze, nézze őket azokkal az ő okos, szomorú szemeivel, és szétszerelgesse őket a mancsocskáival, és egyre csak azt kérdezzesse tőlük azon a hegedűs hangján, hogy:
- Béres úr Mi bajunk van már megint, édes Béres úr?
 Kályhák Zümmmm...
 Küszöb A szél meg csak fűjt azon a télen a Béresszigeten, befűjt a Nagyház kéményén, hogy elfűjja az olajkályhákban lobogó tüzet, bebújt a Horváthék résein, hogy kicsalogassa tőlük azt

a drága elektromos meleget, átfújta a Lakó néni tizenötös falát, de a nénivel nem tudott kibabrálni, mert a néni felvette a világoskék bugyiját, arra a sárga bugyiját, a sárgára a kötött bugyiját, a kötöttre a kombinétját, a kombinétjára a mackónadrágját, a mackónadrágjára a szövetszoknyáját, fölül három inget, két pulóvert és három kardigánt, és ezek nem akármilyen holmik voltak, mindegyik még azelőtt készült, amikor a Lakó Néni még nem volt se néni se lakó, nem volt cukra, vérnyomása, pajzsmirigye, idege, vándorveséje, az erei se szállították direkt visszafelé a vérét, a lába se volt dagadt, hanem nagyonis formás lába volt, és a békebeli szövetszoknyája harangozott a csípője körül, hogy bajszok fordultak utána, és hódoló tekintetek melengették a szívét.

- Mind Senki meg nem mondja,
mit senki sem tud,
hogya a szél honnan jön,
és hova fut.
- Zsuzsánna Szárnyal valahonnan
nagyon sebesen,
utól nem érem
rohanva sem.
- Béresné De ha sárkányomat
elereszteném,
napokig repülne
az ég peremén.
- Horváth Aztán megtalálnám,
ahol leesett,
s tudnám, hogy a szél is
odaérkezett.
- Béres Akkor megmondhatnám,
a szél hova fut...
hogya honnan jön, arról
senki se tud - -

második rész

első jelenet,

*amelyben a játszó személyek is megbolondulnak,
nem csak a nézők*

Küszöb Mulatságos figurák ezek az írók. Az egyik évek óta képtelen egy árva sort leírni, a másik viszont füt-fát összehord, de tulajdonképpen ugyanazt a kérdést kerülgetik mind a ketten.

Béres úr Honnét jövünk?

Horváth Kik vagyunk?

Béres úr Hová megyünk?

Küszöb Hát csoda, ha a végén mindkettő beleőrült?

Horváth Január elől jár.
A nyomán február.
Március szántóvető.
Április nevetető.
Május szépen zöldellő.
Június nevelő.
Július érlelő.
Augusztus csépelő.
Szeptember gyümölcsöző.
Október borozó.
November télelő.
December pihenő.

Zsuzsánna Ó, drága Béres úr!

Bodrai Február huszonnégy?

Horváth Igen!

Zsuzsánna Hallja ezt?

Bohák Március kilenc!

Horváth Igen?

Zsuzsánna Az uram!

Béres Mi van vele?

Szerkesztő Április négy!

Horváth Igen!

Zsuzsánna Azt hiszem, megveszett.

Horváth Igen! Igen! Igen!
Zsuzsánna Bármit kérnek tőle, mindenre bólint.
Horváth Május hatodika, hatodik május, matodika hájus, tohamika hájus, igen, igen, igen!
Zsuzsánna A naptárja már olyan a sok bejegyzéstől, mint a mákostészta. Gyereksdarab a Bohák zeneszerző úrnak, filmforgatókönyv valami Bodrainak, novellettek és szinopszisok... Bármit kérdezek tőle, csak határidőkben válaszol. Könyörgöm, gyógyítsa meg!

Béres úr Nem probléma!
Horváth Augusztus negyvenegy!
Küszöb És a Béres úr átrobogott a Kisházba.
Béres úr Figyelj rám, barátom.
Horváth Macska, macska, csacska macska, Fürge, mint a kis halacska!

Béres Mondd szépen utánam: nem.
Horváth Ide fut, oda fut,
Megpihenni sose tud!

Béres Nem vállalok több kurvamunkát.
Horváth Peti, Kati, hú de nézi,
Fusson, aki utóléri!

Béres Nem írok több mosóporreklám szöveget.
Horváth Csip-csip csóka, vak varjúcska,
Jó volt-e a kisfiúcska?

Béres Se hangjátékot.
Horváth Ha jó volt a kisfiúcska,
Ne csípd meg őt, vak varjúcska!

Béres Féligazságokat.
Horváth Nyílj ki, nyílj ki, muzsikának,
Andriskának, Zsuzsikának!

Béres Virtuóz halandzsát.
Horváth Zsip, zsup, kenderzsup,
Ha megázik, kidobjuk!

Béres úr Dalbetéteket.
Horváth Nem?
Béres Na, végre!
Horváth Nem! Mert az te írod!
Béres úr Azt mondod...?!
Horváth Március kilenc!

Küszöb A téboly eluralkodott az uradalmon.

Béres úr és a Horváth
Sári, Sári, sarokra,

Kapd a kontyod marokra!
 Sári néni beteges,
 Nem eheti a levest,
 Mert a leves paprikás,
 Sári néni heptikás!

Lakó Néni

Keverem a kását,
 Sütöm a pogácsát!

Brukukul úr

Hess el sas, sastollas!
 Akkor vagy te hatalmas,
 Mikor libát lophatsz!

Küszöb

Keringeli korsó,
 Eltörött a korsó!
 Másikat kell venni,
 Azt is el kell törni!
 Bizony!

Béresné

Hull a borsó, sok a borsó,
 Minden kertben terem borsó!

Mind

Sírjunk, ríjunk,
 Elfogyott a zsírunk,
 Sárga csupor, vörös bor,
 Mindjárt rám kerül a sor!

második jelenet,
amely folytatja az előzőt

Béres

Nem fogok több olajkályhát szerelni! Kazánt veszünk!

Béresné

Edgár!

Béres

Keringető szivattyút, táguló edényt, napfényszelepeket, lap-
 radiátorokat, méregzöldet, hogy a színük menjen a szemed
 színéhez.

Béresné

Jó! De mi a fenéből?

Béres

Nézd, mama,
 megy a zsiki-zsiki-zsiki,
 megy a zsuku-zsuku-zsuku,
 megy a masina!
 Én vagyok a masiniszta,
 megy a zsiki-zsiki-zsiki,

megy a zsuku,zsuku, zsuku,
megy a masina!

Béresné Tessék?
Béres Március kilenc!

Küszöb A falkafőnök fogta az ősrégi Remmingtonját, és bezárkózott vele a széljárta padlószobába, amit az apósa épített neki hulladékanyagból még az ősz elején.

Béres Elég meleg lesz itt, apuka?
Asztalos Neked ölég.
Küszöb - mondta Kristóf asztalos úr, aki sose tudta megbocsátani a lányának, hogy hozzá ment egy ilyen semmi kis pasashoz.
Asztalos Nincs padlószobátok? Nem terem a vetemény? Úgy kell neked! Mondtam én, hogy a Félix Lajost válaszd! Ma már két hentesboltja van Óbudán, saját vágóhíd, minden, ami kell. Jóféle vér! Nem egy ilyen tutyimutyi zsebuszár...

Béresné Költő, apukám!
Asztalos A férfinak azért adott lábat az isten, hogy azon álljon.
Béresné Verseket ír.
Asztalos Hát éppen erről beszélek. Rímekkel akar jóllakatni! Hogy leszel akkor kövér, mint az anyád?
Béresné Én nem akarok meghízni, apukám.
Asztalos Az asszony legyen kövér, a fazék legyen tele, és az ember zsebében mindig legyen egy kis gyaluforgács. Eredj ki, ott ül a Wartburgban az anyád. Hoztunk három libát, levágva, egy bödön zsírt, meg kaptok harmincezer forintot. Ne köszönd meg. Csak a gyerek miatt adom. Ő az én unokám!

harmadik jelenet,
amely egy sugárnyi lírai betét

Küszöb Sugárka amúgy különös kislány volt. Guggolt az udvar közepén, nézte a havat.
Sugárka Virág! Most bújj ki, amikor senki se lát!
Küszöb És a hó alól kibújt egy hóvirág.
Sugárka Küszöb!
Küszöb - intett magához.
Sugárka Látod ezt?
Küszöb Apádnak csinálod?
Sugárka Nem.

Küszöb Anyádnak?
 Sugárka M-m.
 Küszöb Csak nem a Horváth úr kisebbik fiának?
 Sugárka Dehogy.
 Küszöb Arra már nem is gondolok, hogy a Lakó Néninek.
 Sugárka Jaj, de buta vagy.
 Küszöb Nekem?!
 Sugárka Ugyan! Csak úgy!
 Küszöb Csak úgy?
 Sugárka Csak azért, hogy legyen.

negyedik jelenet,
amelyben folytatódik a tél

Küszöb Pedig csak január volt! Cudar január. A Béres úr fent ült a manzárd ablakában, lehelete gomolygott, mint az Androméda-köd. Bundát vett magára, kesztyűt húzott, fejébe nyomta a lánya piros svejcijét. Végigsimította az írógép billentyűsorát. A karcsú betűkarok egymás után emelkedtek a magasba, öklükön egy-egy nagy és kisbetűvel.

Betű Balett Aranyalma ághegyen,
 Bari bég a zöld gyepen,
 Cirmos cica heverész,
 Csengős csikó heverész.
 Dongó darázs döngicsél.
 Esik eső, fúj a szél.
 Füsti fecske ficsereg.
 Gerle galamb kesereg.
 Gyom között gyors gyík szalad.
 Harmatos hajnal hasad.
 Itt van már a zivatar!
 Jó az anya, jót akar.
 Kivirít a kikelet.
 Leveles lesz a liget.
 Lyukas fazék fekete.
 Mese, mese, meskete.
 Nádat a szél legyezi.
 Nyúl a fülét hegyezi.
 Orgonafán méhike.
 Összerezzen özike.
 Patakparton pipitér.
 Róka szava kicsit ér.

Susog a sok sasmadár.
 Szilvafára szarka száll.
 Tücsök tarlón hegedül.
 Tyúk az árkon átrepül.
 Uccu, csípd meg, hóha, hó!
 Ürgét fogott a Sajó!
 Vércse vijjog délelőtt.
 Zörgetik a vasfedőt.
 Zsindelyezik a tetőt.

Horváth Na, barátom, hogy haladsz?
 Küszöb - kukkantott be hozzá a Horváth.
 Béres úr Sehogy.
 Horváth Helyes! Mi az, hogy sehogy?
 Béres úr Nem megy nekem már a dal.
 Horváth Na, figyelj rám. Az ember először is keres egy jól hangzó,
 tiszta rímet.
 Béres Egy rímet.
 Horváth. Aztán kitölti.
 Béres De miről szól a darab?
 Horváth Az elejére írd: "fedi".
 Béres Fedi.
 Horváth A végére: "tépdesi".
 Béres Tépdesi. Na és?
 Horváth Most már csak megtöltöd, és kész a vers.
 Béres Mivel töltöm meg?
 Horváth Hogy-hogy mivel? Élettel! Szavakkal! Tehetséggel!
 Béres Könnyű azt mondani.
 Horváth Elszánás kérdése az egész. Vegyél egy nagy levegőt, és fuss
 neki.
 Béres Neked se menne, csak pofázol itt.
 Horváth Hogy nekem? Na írd:
 Újesztendő küszöbét hó *fedi*,
 Örökzöldjét zivatar *tépdesi*.
 Béres Azt a hétszázát!
 Horváth Újesztendő fut tovább: *fény-özön*,
 Virágnyló kikelet *ránk köszön*.
 Béres De hiszen ezt Weöres Sándor írta!
 Horváth Na és? Minek kell azt az orrukra kötni?
 Béres Hogy-hogy minek?
 Horváth Madarat tolláról, embert barátjáról... Egyébként el kéne
 döntened, hogy olvasol vagy írsz? A kettő együtt úgyse
 megy. Na, ne gatyázz annyit. Vágj bele!

Horváth De hát hová akarják...

Luca Azt hitte, nem jut a fülünkbe, hogy mit művel a húgunkkal? Amál a filmgyárban dolgozik!

Amál Első asszisztens vagyok, október óta!

Horváth Az biztosan nagyszerű állás. Gratulálok. A forgatókönyvvel nem vagyok meg, az igaz, de arról nem volt szó, hogy árvereznek, ha kések.

Bella Ne adja itt a marhát. Amál egy kisfilmet forgatott egy üres, újpesti lakásban. Tépett tapéta, rohadó padlószőnyeg, a fürdőszobában gázbojler sárga lángja...

Horváth Remek díszlet egy kamaradarabhoz. Egy olyan zárt, feszes tér...

Amál Az ablakból a Dunára látni.

Horváth A mi díszletünket a Szabó úr fogja kreálni.

Luca Nem rémlik a helyszín, lektűrhuszár?

Amál Csillár a szoba közepén.

Horváth Én annyi helyen jártam már, nem ugrik be, ilyen hirtelen...

Luca Éppen erről beszélünk. Hogy túl sok helyen kapirgál.

Amál Volt ott egy lány. Egy olyan csutkafejű.

Bella Állítólag valami grafikussal járt.

Horváth Mi közöm hozzá?

Amál Tegnapelőtt reggel mentünk volna forgatni abba a lakásba, de elmaradt a forgatás.

Horváth Őszintén sajnálom.

Amál Nem voltak bútorok, csak az a hatalmas csillár. Azon lógott a lány.

Horváth Ezt most miért, nekem?

Amál Levágtuk. Él.

Horváth Na és?

Bella Hagyd, Amál, szedjük össze a holmit, és nyomás.

Horváth Ezt nem lehet, hogy csak így elviszik a feleségem holmiját... Ez nem kelléktár!

Amál Ez most vicc akart lenni, lektűrhuszár?

Horváth Hol fogunk aludni?

Bella Maga ott alszik, ahol akar. Zsuzsóka visszaköltözik mihozzánk.

Horváth Miért költözne vissza?

Amál Mert nem akarjuk hogy úgy járjon, mint Bella vagy én. A legszebb éveinket pazaroltuk olyan mocskokra, mint maga.

Horváth Dehát...

Luca Nyökögni. Azt tudnak. Fallokrata sovíniszták. Vigyük a cuccot.

Horváth De hát ez képtelenség! Értsék meg, drága gráciák... Én... Nekem kell a Zsuzsi... Én nem tudnék...

Bella Dehogynem tudna.
Luca Amíg ki nem heréljük.
Horváth Tessék?
Bella Nagy kedvem volna hozzá.
Horváth Azért mert néha állat az ember...
Amál Szóval mégis emlékszik.
Horváth Valami rémlik. Mintha tényleg ismertem volna azt a lányt, futólag, és...
Bella A mi húgunk nem fog a csilláron lógni.
Horváth De hiszen nincs is csillár! Az istenit neki! Azért mert nem érek rá folyton szeretni? Versenyművet alkotok! Három írógépre, barátsággra, kutyára... És még egy csomó kispénzes munka is... Értsék meg már, én szeretem Zsuzsannát!
Amál Szereti?!
Horváth Bizonyos értelemben...
Bella Szereti?!
Horváth Amennyire egyáltalán...
Luca Azért mond neki olyanokat, hogy mellette élhet, de nem vele?!
Horváth Ezt maguk nem tudhatják!
Bella Jó volna, ha az élet úgy fütyülne, ahogy maga dirigál! De ez nem így van ám, kispofám! A mi húgunk nem színpadi szereplő, hogy egy-egy csonka jelenetbe színpadra küldjék, aztán valahol a karöltözőben várja, amíg újra rákerül a sor?!
Horváth Jó. Igazuk van. Belátom, kissé ridegen bántam vele, de majd tavasszal, ha leadtam minden határidős munkát...
Amál Na ez meg a másik. Ha mirőlunk csak egyetlen árva szót megpróbál belekomponálni valamelyik fércművébe...
Bella Főleg a Bodrainak!
Luca Vagy a Boháknak!
Amál Ha a nevünket lehozza a Központi Újság egy kis színesben...
Horváth De hát én csak az életből tudom meríteni a halált!
Luca Mit povedál?
Horváth Hát éppen ez a gondom! Verem itt ezeket az átkozott gépeket, de nem akar kialakulni semmi, csak az évszakok vonulnak... Azt hiszik, én nem szenvedek?
Amál Magánügy!
Horváth Könyörögve kérem, drága Gráciák... Csak pár hónapot még, és meglátják...
Luca Na jó. Egy hónapot kap még. De ha megtudjuk...
Amál Halljuk...
Bella Sejtjük...
Luca Hogy maga...
Horváth Ígérem!

Amál Itt hagyunk két üveg szilvalekvárt.
 Bella ... téli almát...
 Luca ...mézet és egy kis sült oldalast...
 Amál ...meg ezt a pár forintot...
 Luca ... és ezt a radírt.
 Horváth Azt miért is?
 Luca Hogy kiradírozzon minket azokról a lapokról.
 Bella Mintha sose látott volna.
 Amál És Zsuzsának egy szót se erről.
 Luca Nagyon vigyázzon, lektűrhuszár.

Küszöb És a gráciák eltűntek, mint a kámfor. A lassú este meghozta a dallamos léptű Zsuzsannát.

Zsuzsánna Orrszarvúnál korpát ettem,
 Jól lakhattunk mind a ketten.
 Kengurunál, ha kérek,
 Mindig kapok fakérget.
 Az volt ama jó lakoma,
 Megkínált a medve koma.

Horváth Jó estét!
 Zsuzsánna Itt voltak a nővéreim? Mi ez? Téli alma, méz, szilvalekvár, a Bella húst sütött? És egy radír. Ez minek?

Horváth Hogy kiradírozzalak vele.
 Zsuzsánna Honnan?
 Horváth A szívemből.
 Zsuzsánna Hát ott vagyok?
 Horváth Volt képed kiadni nekik? Elmondani minden titkunkat? Fölolvasni neki a készülő opuszaimból?

Zsuzsánna Hát tikosak? Azt sose mondtad, csak azt, hogy mindegyik zseniális.

Horváth Hát így vagyunk.
 Zsuzsánna Egy író sose kezdjen hát-tal mondatot.
 Horváth Még ez is?!!!
 Zsuzsánna A Barkóczi tanár úr szerint nem illő. És csúnya is.
 Horváth A Barkóczi már ehhez is ért? Nem csak az alaplevegőhöz?!

Zsuzsánna Mindenhez! Ma a szemébe kellett nézni, és utánamondani a versikét.

Horváth Miféle versikét?
 Zsuzsánna Kifele megy,
 befele áll...

Horváth Elég, mert tombolni fogok! Dorombolj, hogy megnyugodjak kicsit.

Zsuzsánna Ma már doromboltam egyszer. A Barkóczi tanár úr...
 Horváth Megöllek. Hirtelen felindulás, szerelemfélézés, megúszom öt-hat évvel... Majd látogathatsz.

Zsuzsánna Ha megölsz, úgy nehéz lesz.
 Horváth Akkor eltöröm a lábadat, hogy ne tudj elmászkálni hazulról.
 Zsuzsánna Nem te mondtad, hogy képezem magam?
 Horváth Muszáj neked örökké válaszolnod?
 Zsuzsánna Ha kérdezel!
 Horváth Hol az a radír?
 Zsuzsánna Nálam! Vedd el, ha tudod!
 Küszöb Zsuzsika, Zsuzsika,
 kell-e ma muzsika?
 Kell ma a muzsika
 Kiáltja Zsuzsika.

Zsuzsánna Juj, csak óvatosan azzal a radírral, Horváth úr! Finoman! Úgy! Ott! Meg ott! Mindenütt, ahol csak felsejlik rajtam a tintaceruza nyoma!

hatodik jelenet,

amelyben mindaz benne van, amit nem húznak ki belőle

Küszöb Hanem a falkafőnök nem a dalbetéteken dolgozott a padlásszobában. Egy kisregényt írt, mélyhegedűre, a gyerekkoráról.

Béres úr Remek!
 Küszöb - mondta, mielőtt elolvasta a teleírt lapot.
 Béres úr Pocsék!
 Küszöb - mondta azután. De nem adta fel. Írt, összetépte, újra írta, gombóccá gyúrta a papírt, új lapot fűzött a gépbe.

Béres úr Szinopszis! Előbb csak ennyit, nagy vonalakban. Beküldöm a központi lapnak. Mire válaszolnak, már készen is leszek a regénnyel. Önbizalom. Kitartás! Jöhetnek a kazánszerelők!

Küszöb Hümmögő mesterek lepték el az udvart. Minden hümmentésük súlyos ezrekbe került.

Kazánszerelők Hmmm. Hmmm. Hmmm.

Hol most madár kapirgál
 Ott áll majd a
 Szentendrei
 Papírgyár.

A kéménye füstölög
ezer gépe dübörög,
mos, vág, simít, összehajt:
a jó papírt ontja majd.

Szép ceruzám, radiórom...
Levelemet megírom,
megírom majd, ha bírom,
szentendrei,
szentendrei
papíron.

Küszöb	Január végére elkészült a központi fűtés, és Béres úr vidoran bedurrantott a kazánba.
Béresné	Fűt!
Küszöb	- ámult a Béresné.
Zsuzsánna	Fűt.
Küszöb	- pirult Zsuzsánna.
Lakó Néni	Fűt.
Küszöb	- hőkölt a Lakó Néni.
Sugárka	Fűt!
Küszöb	- tapsikolt Sugárka.
Horváth	Fűt? Talán fűvet?!
Küszöb	- irigykedett a Horváth.
Brुकukul úr	Fűt -
Küszöb	- kurjantott a galambos szomszéd -
Brुकukul úr	- de idejön a füstje!
Béresné	Na és?
Küszöb	- toppantott Béres úr.
Brुकukul úr	Nagy tisztelettel közlöm, nem azért, hogy valami, én igazán örülök, hogy maguknál kazán van, a kazánban meg tűz lobog, amely melegít, amint az köztudott, de ha a Béres úr figyelmét elkerülte volna az a ténykörülmény, a tűz bizony füstöl is.
Lakó Néni	Igaz!
Béres	Hadd füstöljön! Tudja maga, mi minden van abban a füstben? Abban a füstben, drága Brुकukul úr, meg nem írt novellák füstölnek, szomorúságos történetek a szabadságról, az én életem lobog abban a csodálatos füstben, aki lehettem volna, aki nem vagyok!
Brुकukul úr	Csakhogy azt a füst bűdös.
Béres	Bűdös?!

- Brुकukul úr De az még hagyján is volna, tisztelt Béres úr! Hanem az a füst éppen mihozzánk száll, befüstöli nekem a galambjaimat a Béres úr élete! Én irodalomtisztelő, művészetpárti galambász vagyok, és mint ilyen, jóérzéssel mondom, Béres úr, ez azért mégse járja!
- Lakó Néni De nem ám!
- Béres Na, persze. Kinek is kell az én füstöm?
- Brुकukul úr Emberek vagyunk. Az ura kéményével lehet valami.
- Béresné Megnézzük, Brुकukul úr! Igaz, rigóm?
- Lakó Néni Ha holnapra nem szünteti meg a füstöt, kihívom a tűzszerész fiamat, és olyan büntetést varrnak a nyakába, amit még egy Tolsztoj se tudna összeírni, nem hogy maga!
- Brुकukul úr Emberek vagyunk.
- Küszöb Reggelre kihültek a méregzöld lapradiátorok, kihült a víz, kialudt a tűz, megszűnt a füst. Béres úr felhágott az alápincézett bodega tetejére, megvizsgálni a kéményt. Az egész utca nézte!
- Brुकukul Lesz abban valami! Nézzen csak bele bátran!
- Küszöb Béres úr belenézett, aztán sutty, leszánkázott a kürtön, egyenesen a kazánba.
- Béres úr Kicsi kutya, vekk, vekk, vekk, csihöl-csahol, vereked.
- Béresné Jaj nekem! Édes uram, Béres uram!
- Béres úr Öreg kutya, vakk, vakk, vakk, ha nem muszáj, nem ugat!
- Béresné Elhal odabent!
- Horváth Akkor nem tudom megírni. Bár egy rövid nekrológot, esetleg... Nézzük csak... augusztus hetedike még szabad... Ha addig kihúzza....
- Béresné Csitt!
- Küszöb Füleltünk, de a hangját már nem lehetett hallani a Béres úrnak, csak valami ritmikus döngést, mintha víz alól szólna egy elsüllyedt hajóharang.
- Zsuzsánna Legjobb lesz, ha hívod a kazánszerelőket, Katinka.
- Béresné Te meg mit dumálsz bele? Azt hiszed, nem láttam, hogy a lenge hálóingedben őrjítod a férjem, amikor a tied nincs idehaza!
- Horváth Mit csináltál?
- Béresné És ez lett a vége! Hogy elszédült szegény feje!
- Zsuzsánna Én nem tehetek róla... Én csak azt mondtam neki, néha, hogy kifele megy, befele áll, befele megy, kifele áll...
- Horváth Ezt persze nem tudják a nővéreid!
- Sugárka Hallgassatok már! Az aput akarom!
- Horváth Ezért még számolunk!

- Zsuzsánna Egy, megérett a meggy,
Kettő, csipkebokor vessző...
- Béresné Elég! Hívom a kazánszerelőket!
- Küszöb Na, jött a három mester!
- Mester 1 Hm.
- Mester 2. Hm.
- Mester 3. Hm-hm. Hát ezt le kell bontani.
- Béresné Hát akkor bontsák, de gyorsan! Siessenek!
- Mester 3. Hát sietni, csókolom, sietni, ugye, azt az egyet nem lehet.
Ezt a rendszert nem lehet akárhol megbontani!
- Béresné Ej, hát akkor bontsák meg ott, ahol lehet!
- Mester 3. Mi megboncsuk, csókolom, de az sokba fog kerülni a dolgozónak.
- Béresné Kerül, amibe kerül, én a férjemet akarom!
- Lakó Néni Látja, Brukukul úr! Van ezeknek mit a tejbe aprítani!
- Küszöb A kazánszerelők munkához láttak. Először leszerelték a mérgezőld lapradiátorokat, aztán a horganyzott csöveket, egészen a kazánig. Aztán nekiláttak a hidegvágóikkal, és meghámozták a Béres urat, mint valami almát.
- Horváth Bocsánat: hagymát! Mert hiszen a hagyma olyan, mint az irodalom. Lehántja az ember a hagymaleveleket, és alattuk, ugyebár...
- Küszöb Egyre erősebben döngött az a láthatatlan harang...
- Béresné Ez a szívhangja lesz! Tartsuk meg! Tartsuk meg!
Jobb egy lúdnyak tíz tyúknyaknál!
Jobb egy lúdnyak tíz tyúknyaknál...
- Zsuzsánna Az ipafai papnak fapipája van,
Ezért az piafai papi pipa papi fapipia...
- Horváth Ádám bátyám pávát látván,
Száját tátván, lábát rántván...
Mondd meg nekem, hány szó ez?
- Lakó Néni Sárga bögre görbe bögre,
Sárga bögre, görbe bögre...
- Sugárka Mit sütsz, kis szűcs,
tán sós húst sütsz, kis szűcs?
- Brukukul úr Nem minden fajta szarka farka tarka,
csak a tarka fajta szarka farka tarka!
- Küszöb Miközben próbáltuk a szívritmusát kidalolni, hogy életben tartsuk, a kazánszerelők egymás után hámozták le róla a drága kazánlemezeket, míg elő nem tűnt mögülük a Béres úr a bedagadt mancsocskáival, és azok az érzékeny, idomszerész mancsocskák véresen, koszosan ütötték a megmaradt lemezeket:

Béres úr Hátamon a zsákom,
 Zsákomban a mákom,
 Mákomban a rákom,
 Kirágta a zsákom,
 Kihullott a rákom,
 Elszéllyedt a mákom,
 Ki szánja a károm,
 Fogja föl a rákom,
 Szedje fel a mákom.

Mind Hogyan?!

Béres úr Honnan jövünk? Kik vagyunk? Hová megyünk?

Küszöb Döngött a kazánlemez...

*hetedik jelenet,
 amelynek végképp nincs leírható tartalma*

Sugárka Apu ágynak esett a kazánlátogatás után. Felváltva vigyáztuk.
 Zsuzsánna délutánonként ült az ágya mellett, és delejezte.

Zsuzsánna Kifele megy,
 befeleg áll,
 befeleg megy,
 kifeleg áll...

Béresné Sehova!

Béres De hát a zuzsá... Ozso... Uzsánna...

Béresné Ahá! Csibehús!

Zsuzsánna Tessék?

Béresné Ne add a szűzet, picim, már régen nem vagy az! És nehogy
 azt hidd, hogy te az én urammal!

Zsuzsánna De Katinka!

Béres Uzsu! Áázsa!

Béresné Behálóztad a hottentotta trükkjeiddel ezt a beteg embert! Hát
 ezért nem kell neki az én rigóm?

Zsuzsánna Esküszöm!

Béresné Te vagy az oka! Ha ti nem hurcolkodtok ide, az én uram sose
 próbál dalbetéteket, és a padláson írott regényébe se fog
 bele! Amíg nem tudta, hogy milyen, akármik lehetünk
 volna!

Zsuzsánna Félre érted, Katinka...

Béresné Tavasszal költözzetek el!

Zsuzsánna De hát...

- Béresné Tünés! Majd én ápolom őt, magam!
Kifele megy, befele áll,
Befele megy, kifele áll...
- Küszöb De a falkafőnök hallgatott.
Béresné Nem kell, hogy írj, nem kell, hogy sítalpat vegyél nekem,
nem kell, hogy tudd, milyen vagy, csak egy szót, csak
dörmögj egyet a bajuszod alatt, csak fogd meg a kezem, csak
egyél egy falatot, igyál egy kortyot...
Víz, víz, tiszta víz,
Ha nem tiszta, vidd vissza,
Majd a kutya megissza...
Édes Edgár...
- Sugárka Ha az anyu nem ért rá, Küszöb kutya ült az apu ágya
mellett, ugatott.
- Küszöb Puli ólja mellett tele tálat talált. A tálat Ella tette ólja mellé.
A tálon pille ült.
- Bodrai Szevasz, kutya. Bodrai filmrendező vagyok, a Horváth urat
keresem.
- Küszöb Hehh-hehh-hehh-hehh.
Béres Uzza...
Bodrai Jónapot kíváánok.
Béres Uzsu... ázsá...
Bodrai Ez nem a Horváth.
Béres Ozso...
Bodrai Szegény pasas. Nagybeteg lehet. Na, gyerünk, kutyus,
vezess az igazihoz!
- Küszöb Hehh-hehh-hehh-hehh...
Zsuzsánna Puli állt, állt a tál előtt.
Bodrai Kezicsókolom!
Zsuzsánna Láttá a pillét. Állát a tál alá toltá. Emelte talpát, top, letette.
Bodrai Horváth úr!
Zsuzsánna A pille elillant.
Horváth Jó napot!
Zsuzsánna A talp toppant.
Bodrai Még mindig ebben a putriban lakik?
Zsuzsánna A tál elmállott.
Horváth Kihez van szerencsém?
Bodrai Bodrai vagyok. Nem emlékszik?
Horváth Á, maga az április kilenc.
Bodrai Hol a forgatókönyv? Korábban indulunk vele. Áprilisban
már forgatunk.
- Horváth Áprilisban. Hogyne. Indulunk.
Bodrai Fix ígéretem van a kapacitásra. Ha nyáron nem, hát ősszel
mindenképpen összejön. Az ígéreték szart se érnek.

Világosan beszélek, nem? Alkotótársakkal mindig őszinte vagyok. Apropos, alkotótárs. Nem ismer egy jó díszlettervezőt? Festő, grafikus... Tehetség nem számít. Csak boldogtalan legyen. Azok kevesebbet kérnek.

Horváth

A Szabó úrnak korszakai vannak.

Bodrai

Korszakos zseni? Nagyon jó. Ő csinálja majd a díszletet. Néhány jelenetet itt, helyben veszünk fel. Hol az anyag?

Horváth

Hogy mi hol van?

Bodrai

A forgatókönyv! Á, látom is! Egy pillanat! Átfutom azonnal. Filmrendezésben és gyorsolvasásban verhetetlen vagyok. Nem rossz, de mondja, ebből a Béres nevű figurából nem lehetne asszonyt csinálni?

Horváth

Mit?

Bodrai

Mi az magának? Egy-két ecsetvonás. Van nekem egy ilyen ismerősöm, slafrokos, pici, kopasz nő, túsarokkal. Az épp ilyen. Szője bele! Csak a lényegét kérem megváltoztatni, a többi mind maradhat. Egyébként egy kistotállal gondolom indítani, ahogy a vécésmámi függ a fogason.

Horváth

Az én vagyok!

Bodrai

A szerző természetesen valamennyi alakban, ennyit én is értek. Nem kell azt hinni, hogy a filmrendezők ugatják az irodalmat.

Zsuzsánna

Uzsú, azsá...

Bodrai

Persze, nehéz így. A másik házban az az elfekvő pasas, itt meg ez a maga felesége... Egyébként gyógyítható. Keressen neki egy logopédust.

Horváth

De hiszen ő a logopédus!

Bodrai

Maga mindent összekever már. Nincs áttekintése az anyaga felett. Rálátás. Az hiányzik. Magány, aszkézis, felülemelkedni a hétköznapi realitáson, optimizmus és honderű. Ilyesmik.

Horváth

Nem értem, mit akar.

Bodrai

Ej, dehogynem érti. Maga a jövő embere. Meg én. Szóval csak vidáman, pasztell színekkel, hogy semmi gond. A rendszert nem kell bántani. És oroszok még a spájzban se legyenek. Erre érzékeny a kurzus. A végére viszont jöjjön meg a tavasz. És nem túl frivolra! A kutyát meg oltassa be! És ne feledje: április kilenc!

nyolcadik jelenet,

amelyben az oszlopszent meginog

Küszöb A Horváth úr azon az éjjel felhágott a szilvafára. Ott gubbasztott, egy szál nagykabátban, Brukukul úr galambjai között.

Horváth Magány...

Küszöb - vacogta.

Horváth Aszkézis...

Küszöb Hajnalra kinőtt a szakálla.

Horváth Oszlopszent vagyok.

Küszöb Pitymallott, mire Zsuzsánna észre vette, hogy nincs az ágyban.

Zsuzsánna Horváth úr! Mit csinálsz ott?

Horváth Ne csábíts.

Zsuzsánna Tüdőgyulladást akarsz kapni?

Horváth Igaza van a nővéreidnek.

Zsuzsánna Ugyan már, csak irigyek szegények, de jók.

Horváth A Béresnek is igaza van.

Zsuzsánna Gyere le onnan.

Horváth Ha nincs miről beszélni, akkor hallgatni kell.

Zsuzsánna Gyere le szépen, hallgatni az ágyban is lehet.

Horváth Majd ha ráleltem a témára. Az egyetlenre. A nagyra.

Zsuzsánna Hiszen itt vagyok neked!

Horváth Ne beszélj hozzám.

Zsuzsánna Kifele megy, befele áll...

Horváth Ommmm....

Zsuzsánna Szedem azt a kurva fogamzástáglót. Nincs mitől tartanod.

Horváth Ommmm.... Kezdet és vég egyetlen hangban, ami kettő.
Ommmm.... Nyomon vagyok....

Lakó Néni Na, végre teljesen megőrült! Hívom a tűzszerész fiamat, ő majd leszedi onnan, és vihetik!

Zsuzsánna Horváth úr! Az Isten szent nevére kérlek, ne hülyéskedj!

Horváth Nem is hallom már a hangodat.

Zsuzsánna Gyere le!

Béresné Mit üvöltöztök hajnalban? Szegény uram még lábadozik!
Neki ilyenkor még aludni kell!

Zsuzsánna Nézd!

Béresné Nahát! A platón nagyobbak látszott!

Horváth A rövidülés miatt.

Zsuzsánna Milyen rövid ülés?! Legalább másfél órája lehetsz ott!
Katinka! Segíts!

Béresné Elég nekem az én uram! Szegény, még mozdulni se tud!

Béres úr De tudok.

Béresné Edgár!

Béres úr Menjetek be.

Béresné Edgár, neked még nem szabad...

Béres úr Lakó Néni, menjen be maga is....
 Küszöb A nők, vonakodva bár, de elhúzták a csíkot.
 Béres úr Mi van? Azt hiszed, így megúszod?
 Küszöb Az oszlopszent nem felelt.
 Béres úr Nem hagylak elpatkolni, ne is reménykedj! Tartozol nekem a tükörrel. Na jó. Nem tartozol. Engem úgyse lehet megírni. Hiszen még nekem se megy. Ostoba ötlet volt, felejtsük el. vedd úgy, hogy magányos voltam, azért fogadtalak ide. Irigyeltelek, hogy minden este abban a klubban...Hallod? Gondolj, amit akarsz, csak gyere le onnan! Ha meg akarsz halni, a Dunába ugorj. Akarsz egy kávé?
 Küszöb Az oszlopszent megingott.
 Béres úr Na? Két cukorral.
 Horváth Nem.
 Béres úr Akkor cukor nélkül. Ahogy akarod.
 Horváth Nem érdekelnek az ajzószerék.
 Béres úr Tudod, az a baj, barátom, hogy még csak nevetségesek se vagyunk. Nekem volna témám, de nem tudom megírni. Te éjjel-nappal termelsz, de nincs tőkesúlyod.
 Horváth Hogy mim nincsen?
 Béres úr Nem érdekes. Fagyj meg nyugodtan.
 Horváth Hogy-hogy nincs tőkesúlyom?
 Béres úr Azt mondják, Dosztojevszkij minden mondata Északra tart. Tudjuk, hogy merre van Észak. Mondatokat is tudunk. Nem vagyunk Dosztojevszkij. Ezt tényleg nem könnyű kibírni, de azért... Talán a kor se alkalmas. Meg a hely se. Mindenesetre felteszek egy kávé.
 Horváth Trutyákod van?
 Béres úr Sűrített tejre gondolsz?
 Horváth Nem gondolok semmire.
 Béres úr Egy egész tubussal.
 Horváth Na jó. Tedd fel azt a kávé, ha annyira akarod. Mindjárt utánad megyek, csak előbb lezuhanyozok.

kilencedik jelenet,
amelyben...

Küszöb A központi fűtést újra megcsinálták a hűmentő mesterek, új kazán került az alápincézett bodegába. A munkálatokat a Béresné papája irányította, ő kölcsönözte a pénzt is.
 Asztalos Ideje rendbe tenni mindent.
 Béres Igen, apuka.
 Asztalos A kertet felásni, bevetni krumplival.

- Béres Ahogy akarni tetszik.
 Asztalos A szilvafa alá kutat ásni, hogy mindig legyen víz.
 Béres Nagyon jó.
 Asztalos És láncra kötni a kutyát.
 Béres Muszáj?
 Asztalos Egy férfi sose kérdez. Egy férfi mindig állít.
 Béres Muszáj.
- Küszöb Le lettem láncolva, mint Prométheusz. A lánc feltekeredett a szilvafára, úgy volt, hogy aznap éjszaka megfulladok. Próbáltam ugatni, nem ment. Vinnyogni se tudtam. Még szűkölni se. Az az igazság, hogy egy hang se jött ki a torkomon. Próbáltam végiggondolni, hogy mit hagyok itt. Eszembe jutott a magyarság, a Kárpát medence, a falkafőnök, és egy marha nagy velős csont. Aztán pislogni kezdtek a csillagok.
- Béres Hé! Küszöb! Mi van veled?
 Küszöb Lehet, hogy nem egy Dosztojevszkij, de a szíve...
 Béres Jaj, de bolond vagy! Mondtam én neked, hogy egy pántlikás hajóra, és el innen, messzire! Figyelj. Most leveszem rólad a szöges nyakörvet. Kriglizem a hátsó kaput. Csak magadra gondolj, senki másra. Ez nem lesz szökés. Menj el helyettem.
 Menj a Horváth úr helyett. Te még kölyök vagy. Délre menj. Ott mindig meleg van. Na, csao.
- Küszöb Visszabotorkált a házba, én meg csak álltam ott a szivárványos szememmel... aztán visszabújtam a nyakörvbe, és nekifeszültem az éjszakának. Végül megmozdult a kert. Jött az egész utca. Áthúztam a hídon, Budára. Ott se volt jobb. Vontattam az utcát tovább a Duna mellett, a tengerig. Gondoltam, megkerülöm azt is, hogy még délebbre jussak, de eltévedhettem valahogy, mert hajnalra megint ott hasalt az utca a Béres sziget közepén, és én ahelyett, hogy elkeseredtem volna, minden ízemben remegve örültem annak, hogy otthon vagyok.

Tizedik jelenet,
amelyben megérkezik a tavasz

- Sugárka Bodzavirágról, bodzavirágból,
 hullik a, hullik a sárga virágpor.
- Fönn meg a felhők szállnak az égen,

bodzafehéren, bodzafehéren.

Szállj, szállj, felhő, pamacsos,
hullj le, te zápor, aranyos,
hullj le, te zápor, égi virágpör,
égen nyíló bodzavirágból.

Labdák kara

Arra alább,
sehol sem,
volt egy nyaláb
semmi sem.

A gazdája:
aki nincs,
vigyáz rája
fakilincs.

Raktára a
nincs-sehol,
magtára a
sose-volt.

Ha eltetted,
elszalad,
ha megetted,
megmarad.

De jó volna
elkapni,
meleg helyre
bújtatni,

rejtegetni
ing alatt,
pátyolni, mint
madarat!

Azt akarja,
keressék,
lakhelye az
üresség,

perdül-fordul
tenéked,

ha nem mozdulsz,
eléred.

Sugárka Szólj, síp, szólj!
Forró vízbe teszlek,
Onnan is kiveszlek.
Kerék alá teszlek,
Onnan is kiveszlek.
Szólj, síp, szólj!

tizenegyedik jelenet,
amelyben két kútásó kutat ás

Küszöb A Béresné aznap hiába verdesett a bóditó szempilláival, hiába varázsolta szemébe a legpajzánabb árnyalatokat, hiába mutogatta a fekete rigóját, a két kútásóra mindez nem hatott.

Kútásó Vagy kapunk még kettőezret, de tüstént, vagy félbehagyjuk a kutat, csókolom, lyuknak!

Béresné Lyuknak?

Kútásó Hombárnak, tankcsapdának, aminek akarja, csókolom, de a vízig mi le nem ásunk a két szeméért.

Béresné Hát jó, nem bánom, bár nem tudom, mit fog szólni ehhez az uram.

Kútásó Mér, mi az ura a kezicsókolomnak?

Béresné Idomár. Két méter nyolc centi és százötven kiló. Haragos természet.

Kútásó És jön?

Béresné Csak megeteti a cirkuszban az oroszlánokat.

Segéd Mondtam én, hogy ne izéljél vele, Géza! Minek izélted?

Kútásó Kuss! Az ész itt van! Te csak ássál, amíg én puhatólózok.

Küszöb Az eszesebb kútásó bezörgetett a Kisház ablakán, amely mögött a Horváth úr igyekezett füstmérgezést kapni. Úgy vélte, rálelt az egyetlen témára, a nagyra, amelyből végre kikerekedhet a Béres úrról szóló kisregénye, a Bohák úrnak ígért gyerekdarab és a Bodrai filmrendező indító kistotálja. Mindhárom mű a Béres uradalom életét fogja elmesélni vidám, mély öleléssel, prózazenekarra. Ütötte az írógépeit, egyszerre három cigarettát szívott.

Kútásó Kivánok! Gépírni tetszik?

Horváth Alapművet alkotok. Mi tetszik?

Kútásó Mondja már, ez az idomár tényleg vérmes egy pali?

Horváth Miféle idomár?

Kútásó Hát az a Béres, vagy nem úgy hívják, akinek a kutat ássuk?

Horváth Ja, a Béres...?
Kútásó Mer aszondja itt az asszony, hogy nagytermészetű, haragos ember, és mindjár jön az oroszánoktól hazafele, aztán hogy mer van ez a kis problémánk az anyagiakkal... Mondja már, ivós is?

Horváth Ihaj! Ihaj! Ujj!
Küszöb Rikoltott fel háromszor egymás után, abban az ütemben, ahogy a három csikk a körmére égett. Fergeteges mozdulattal ütötte le az ablakpárkányról a kávéscészét, amely tele volt pezsdító, forró itallal.

Horváth Azt a rézangyalát!
Küszöb Kapta magasba leforrázott csülkeit.
Kútásó Én is szokok, de ezt a felugrós figurát nem ösmerem. Palóc?
Horváth A Béres úr?
Kútásó Vagy nem táncolni teccik?
Horváth Nem. Nem táncolok.
Kútásó Azt se engedi?
Horváth Kicsoda?
Kútásó Hát az idomár. A Béres.
Horváth Ja? Nem, nem engedi. Még a nőt is veri időnként.
Kútásó Azt a rigósat?
Segéd Mi van, Géza, jössz már?
Kútásó Ha ez így van, beszéljen a nővel, ne említse már az urának ezt a dolgot, hogy mink megpróbáltunk szarakodni. Kiáshas-suk mink féláron is azt a kutat. Az ember ott segít egymáson, ahol muszáj.

Küszöb A kútásó visszament a társához kutat ásni, a Horváth meg átbicegett leforrázott csülkein a Nagyházba, a Béresnéhez.

Horváth Mit mondott maga ezeknek? Hogy a Béres idomár?
Béresné Miért? Ő mondja mindig, hogy akármi lehetne!
Horváth Na és ha hazajön? Ha beállít a fél gyomrával, az egyméter hatvan centijével, azokkal a finom, idomszerész mancsocskáival, azzal a szelíd, hegedős tekintetével?

Béresné Bevitték az éjjel katonának, csak pénteken jön, ha kieresztik egyáltalán.

Horváth Pénteken?!
Küszöb A Horváth úr vigyorogva csámpázott közelebb a nőhöz.
Horváth Violám!
Küszöb - szaladt fülig a szája.
Horváth Csak tréfáltam.
Küszöb - komorodott el, látván, hogy az asszony nemigen.
Horváth A fene se igazodik el rajtatok.
Béresné Képes volna az egyetlen barátja hitesszonyával?!
Horváth Hujujujujuj! Még csürdöngölőt is! Palócot!

Küszöb Olyanformán lépett oldalt, ahogy a bajszosabbja kezdi a csárdást. A Béresné kacéran kitért előle, meghajlítván darázs derekát, rigója begyesen domborodott.

Horváth a Béresnével

Süssél, süssél, rétest,
téggy rá cukrot, édest,
aki eszi az a lány,
sohase lesz halovány.

Ha kisül a tepsi,
gyere gyorsan vedd ki,
ha nem mozogsz szaporán,
odaég a vacsorám!

Küszöb Így táncikáltak, kurrogva, köménymagosan, míg egy felette
üsmérős hang rájuk nem köszöntött.

Béres úr Mi vagytok ti, népi balett?

Küszöb A konyhaajtóban gázálarccal, pokróccal, kulaccsal egy
pöttöm alak bámult rájuk, talpig vegyvédelmi felszerelésben.

Horváth Gombja van, de nem kabát,
nem is ing és nem nadrág,
egyáltalán nem ruha,
kemény, hegyes, nem puha.

Küszöb A Horváth nem bírt magához térni, meg már csak a mimikri
kedvéért is folytatta a kakastáncot a konyhakredencnél. A
Béresné inkább volt hajlamos a felismerésre.

Béresné Béres úr!

Béres úr Alhadnagy, hogy a fene egye meg. Kiképzett cenzor. Mert
ezek arra képeztek ki, hogy én mondjam meg, mit lehet
háborús időkben címlapra tenni...

Küszöb Még be sem fejezte a mondatot, mikor a Béresné
megragadta.

Béresné Édes uram, Béres uram, befelé!

Béres úr Hova?

Béresné Hamar a konyhaszekrénybe!

Küszöb - sürgetőzött az asszony, s a nyomaték kedvéért mellybe
taszítván, belökte urát az edények közé. Abban a pillanatban
belépett az udvar felőli ajtón a kútásó.

Kútásó Nem jött meg még az idomár?

Béresné Nem, nem!

- Küszöb - vigyorintott az asszony, tomporával a szekrényajtót lapítva. A Horváth úr a konyha közepén duhajkodott, hogy elnyomja a szekrényből kiszüremkedő panaszkiáltásokat.
- Horváth Szegre teszik, ha leveszik,
minden háznál pofon verik.
- Kútásó Dejszen ez a sapkatánc!
Horváth Az, az!
Küszöb - bokázott a Horváth, s a fejébe nyomta a Béres vegyvédelmi sisakját.
- Kútásó Mindjárt megleszünk a kúttal. Már homokosabb a talaj,
úgyhogy könnyebben megyen.
- Béresné Helyes! helyes!
Küszöb - bólogatott a Béresné szaporán, s a hasa szinte rugdalózott,
ahogy a szekrénybe parentált alhadnagy valóban.
- Kútásó Na, idomárhoz se megyek többet kutat ásni!
Küszöb - lélegzett fel az udvaron a rémült kútásó.
Kútásó Ez félhülyére verte azt a rigós nőt, hogy egész idegrángása
van neki, le a hasáig. Az az írógépszerelő meg rézmozsarat
rakott a fejére.
- Segéd Siessünk akkor, te Géza!
Küszöb Béresné résnyire nyitotta a szekrényajtót.
Béresné Nyughass már!
Küszöb - szólt az egyre erőtlenebbül, bár kétségbesetten rugdalózdó
alhadnagyra.
- Béresné Mi bajod?
Béres úr Mi bajom?!
Küszöb - hörögte a szekrény.
Bnéresné Maga meg hagyja már abba ezt az eszement ugrálást!
Küszöb - ripakodott a Béresné a Horváth úrra, aki már egyenesen
Garzó Pistáának képzelte magát, hujjogott, és ütögette le
egymás után a tányérokat a konyhakredencről.
- Horváth Egy-begy, tyúk begy,
Kire jut a tizenegy?
- Béresné Segítsen beriglizni ezt az örültet inkább.
Küszöb Beriglizték az alhadnagyot, ziháltak. A szekrény zokogott.
Béres úr De hát miért? Megmondanátok?
Béresné Mert olyan vagy.
Béres úr Milyen?
Béresné Idomár! Két méter nyolc centi, vérmes!
Horváth És ivós! Meg vered az asszonyt!

Béres úr Csak fogom!
 Küszöb - ígérte a szekrény.
 Béresné Értsd meg végre, itt vannak a kútások!
 Béres úr Kútások? Minek?
 Béresné Hát kutat ásni.
 Béres úr Itt, minálunk?
 Béresné A szilvafa alatt.
 Béres úr Hiszen van vízvezeték!
 Béresnél Most még van, de ha kitör a háború?
 Béres úr Mi tör ki?!
 Béresné Hát nem lesz háború?
 Béres úr Azt senki se mondta.
 Béresné Na látod. Húzd meg magad most már, amíg kiássák a kutat. Azt mondtam nekik, idomár vagy, két méter nyolc centi, vérmes, haragos, nagytermészetű ember, csak hogy ne szarakodjanak.

Béres Akármilyen lehetnék, csak hát nem vagyok olyan.
 Küszöb A Horváth átviharzott a Kisházba, hogy leírja, milyen is a Béres úr. A kútások már bontották a kút fölül az állványzatot.

Kútásó Békeidőben elég vizet ad!
 Horváth Békeidőben?
 Kútásó Maga rokonja ezeknek?
 Horváth A tollnokuk vagyok.
 Kútásó Na, akkor megmondom magának, ha tartja a száját. Kicsit átütöttük a nyomócsövet, itt megy el épp a kút alatt. Hát bőven lesz víz, amíg el nem zárják. Na, isten áldja, aztán mondja meg az idomárnak, hogy tiszteltetjük.

Küszöb A két kútásó a vállára vette a három gerendát, hónuk alá a kötélzetet, csigákat, lapátot, ásót, elvonultak. A Horváth úr meg bement a Kisházba, leült az írógépéhez, hogy felvázolja a zenélő prózaképet a tavaszról, amely a lét nagy kérdéseivel mit sem törődve kacagott az uradalom fölött.

tizenkettedik jelenet,
amellyel befejeződik a darab

Tűzszerész Mama!
 Lakó Néni Kit teccik keresni?
 Tűzszerész Ne mondja, hogy nem ismer meg, mama? Hát én vagyok az!
 A Lajos!
 Lakó Néni Milyen Lajos?
 Tűzszerész Hogy-hogy milyen Lajos? Lakó Lajos! A maga fia!

Lakó Néni Na ne vicceljen velem, mer szólok a fiannak, és úgy kiporolja a nadrágját, mint egy kétfenekű dobot!

Tűzszerész Tudom, hogy haragszik amiért nem jöttem hamarabb, de nem bírtam jönni. Most is szolgálatban. Az előadás miatt.

Lakó Néni Brukukul szomszéd!

Brukukul úr Mi a baj?

Lakó Néni Jöjjön már! Ez a lakli itt csúffá akar tenni!

Brukukul úr Na, az lehetetlen!

Tűzszerész Brukukul úr!

Brukukul úr Lajos!

Tűzszerész Na, ugye! Az anyám meg nem bír megismerni!

Brukukul úr Pedig a foga is megvan! Három hete, hogy a hó elolvadt róla. A kutya találta meg!

Lakó Néni Hát tényleg te vagy az?

Tűzszerész Nem egyedül jöttem! Tamara!

Lakó Néni Ki az a Tamara?

Éva Csókolom, mama.

Lakó Néni Téged is ismerlek?

Éva Jártam már itt egyszer, de nagyon régen.

Lakó Néni Nem emlékszem.

Éva Én sem.

Tűzszerész Szegényke meg akart halni. A turulmadárról szedtem le, létrával. Beleszerettem.

Éva Nem kefélés közben!

Tűzszerész Menyasszonyok vagyunk.

Lakó Néni Kicsi fiam!

Tűzszerész Hamar süssön fánkot, mer itt sokan lesznek!

Lakó Néni Vagyunk itt elegen.

Brukukul úr Az már igaz!

Lakó Néni Te nem is tudod. Két írónk is van.

Tűzszerész Dehogynem tudom.

Brukukul úr Honnan?

Tűzszerész Hivatalból. Hát április kilencedike van.

Lakó Néni Na és?

Tűzszerész Hogy-hogy na és? Engedélyezve lett. Központilag! Jönnek a filmesek meg az utcaszínház!

Bodrai Jónapot. Hátrébb, ide a kamerát, oda a napágyút, csapó, kellék, gyártás, asszisztencia...

Amál Jön a tervező úr, drágám, a székely-kapuval...

Szabó úr Nem, nem, meggondoltam, inkább ezt a májusfát kellene...

Bohák úr Az nekem is jó lesz! Gyertek, gyerekek, énekkar jobbra, a sárkány balra álljon...

Bodrai Minek a sárkány?

Bohák úr A tűzijáték miatt.

Tűzszerész Engedélyezve van.
 Béresné Mi a fene van itt?
 Bodrai Forgatunk, csókolom.
 Bohák És próba is lesz a gyerekdarabból.
 Szerkesztő Meg a könyvpremier!
 Béresné Micsoda? Zsuzsa!
 Zsuzsánna Úgy maradtam!
 Béresné Tessék?
 Zsuzsánna Hát úgy! Kislányom lesz!
 Béresné Ide nem szülhetsz! Arról szó se lehet!
 Bohák Ez már a darab?
 Bella Mi nem leszünk benne!
 Luca Mi csak nézők vagyunk!
 Béresné Nem értem. Mit néznek?
 Bodrai A tükröt fordítsák az égnek! Világítás bekap! Hangosztály indít!
 Hang Jó, de mi a szöveg?
 Bodrai Hol van a mester?
 Bohák Hol van a színdarab?
 Bodrai Hol a forgatókönyv?
 Szerkesztő A regénykézirat?
 Mind Szerzők! Szerzők, szerzők!
 Béres úr Asszem, téged keresnek!
 Horváth Meg téged.
 Bodrai Na, végre!
 Bohák Halljuk, halljuk!
 Szerkesztő Mi az első mondat?
 Küszöb A két barát csak állt, állt, megszégyenülten, mert bizony se a falkafőnök mélyregénye nem készült el, se a Horváth gyerekdarabja meg forgatókönyve... Az egész nagy népszerűség őket nézte. Ők meg engem. Mintha bárminek én volnék az oka.
 Közéjük feküdtem, küszöbnek, csóváltam a farkam, azután azt mondtam: Húúúúúúú, tu-dáán! Ami valami olyasmit jelenthet, hogy húúúúúúú, meg hogy tu-dánnn! Úgy láttam, nem értik. Elmondtam mégegyszer, kicsit variálva. Tu-dánn, dánn-dinn, dánn, dánn, dinn-dann, dinn-sinn-sinn-dinn, dangu-dán! Végre kezdett nekik derengeni. Kik vagyunk? Honnét jövünk? Hová megyünk? Tigitigi, du-du-du-tíííííííramm, tíííííííramm, hahahaha, hahh! Óóóóóó...!
 Mind Panyigai, panyigai, panyigai ü...
 (és egyéb szólamok)
 Küszöb Hehh-hehh-hehh....

vége